

Annals. Veterinarius

La
polèmica
Llei del
medicament

Publicació del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

N.º 4 Setembre 1989

RHÔNE MÉRIEUX

LAS VACUNAS PORCINAS DE ULTIMA GENERACION

GESKALONE®

vacuna viva liofilizada contra la enfermedad de Aujeszky, para cerdos de engorde

GESKYPUR®

vacuna inactivada contra la enfermedad de Aujeszky a base de subunidades virales

GRIPORIFFA®

vacuna inactivada contra la gripe porcina, con adyuvante oleoso

IMOCOLIPOR 5®

vacuna inactivada y adyuvada contra la colibacilosis neonatal del lechón

PARVOJECT®

vacuna inactivada adyuvada contra la parvovirus porcina

RHINIFFA®

vacuna inactivada adyuvada contra la rinitis atrofica

RUVAX®

vacuna inactivada, adyuvada, contra el mal rojo

**LABORATORIOS
RHÔNE MÉRIEUX**

c/Germà Estruch, 9 - 08820 EL PRAT DE LLÒBREGAT (Barcelona) - Teléf. (93) 370 13 11 - Telefax 370 56 54

Tal i com anunciavem en el darrer número d'ANNALS VETERINARIS, en aquest exemplar us donem a conèixer els nous estatuts del Consell de Col·legis de Catalunya, a més d'un resum de les noves normes deontològiques per a la professió a Catalunya aprovades recentment pel Consell. Aquestes normes han de ser el marc on cada col·legi pugui adequar els seus reglaments, els quals, al seu torn, poden fomentar i controlar el compliment d'aquests. Segons el nostre parer, d'una bona aplicació dels reglaments de deontologia depèn el futur i prestigi dels nostres col·legis.

Els nous estatuts del Consell, les opinions de diferents professionals sobre la llei del medicament i les declaracions del Sr. Jordi Peix, Director General de Producció i Indústries Agroalimentàries així com la nova secció «A debat», són els apartats que destaquem d'aquest número d'Annals Veterinaris

D'aquest número també cal destacar l'entrevista realitzada al Director General de Producció i Indústries Agroalimentàries del D.A.R.P., en la qual es tracten diferents aspectes que, a ben segur, són del vostre interès.

Pel que fa al tema de portada, la llei del medicament, la polèmica que es va crear després del debat-col·loqui que, sobre aquest tema, es va fer al col·legi de Barcelona, ens va decidir a tirar endavant aquesta qüestió, comptant amb la col·laboració de diferents representants dels professionals implicats.

Altrament hi trobareu una nova secció, «A DEBAT», que deixa obert un tema sobre el qual esperem que ens feu arribar la vostra opinió. El primer tema a debat és la Veterinària Municipal. Nosaltres us informem, ara sou vosaltres els qui teniu la paraula.

Pel que fa a la secció habitual «Revista de premsa», hi trobareu alguns dels articles que en els darrers mesos s'han publicat sobre els temes que més han preocupat l'opinió pública i en els quals està implicada la nostra professió. Un rebrot de pesta equina, anunciat pels experts

anteriorment, les toxiinfeccions alimentàries agreujades en època estival i, per últim, els casos de perineumònia bovina, així com la comercialització de canals tuberculosos, ha provocat que els mitjans de comunicació entressin a sac, qüestionant, de vegades, l'actuació del veterinari o responsabilitzant-lo directament. Suposem que en alguns casos ha estat a causa del desconeixement de la situació i, en d'altres, per un cert grau d'animadversió, però desconeixent quins són realment els interessos.

Creiem que no es pot ni es deu declinar la responsabilitat en temes que ens afecten, però el que no podem és carregar amb les responsabilitats que corresponen a decisions político-comercials que altres decideixen, sense tenir en compte els mínims criteris sanitaris. Aquest ha estat el motiu d'una recent circular del Col·legi de Barcelona als seus col·legiats suggerint l'aplicació estricta dels reglaments vigents, principalment a escorxadors, evitant complicitats perilloses. □

GENTAMOX

GENTAMOX
Suspensión inyectable
de Amoxicilina
y Gentamicina

Gran estabilidad e inyectabilidad
Alta biodisponibilidad
Niveles hemáticos duraderos
Asociación sinérgica
Amplio espectro de acción bacteriana

Annals Veterinaris

SUMARI

EDITORIAL

TEMA DE PORTADA

El projecte de llei del medicament ha estat molt debatut, principalment pel dilema que planteja sobre quins són els professionals que han de controlar els productes d'ús veterinari.

Margarida Arbox, farmacèutica i professora de la Facultat de Veterinària de la UAB, Joan Baucells, veterinari i el Dr. Dumon, president del sindicat de veterinaris de França, ens donen la seva opinió al respecte.

ENTREVISTA

Jordi Peix i Massip és director general de Producció i Indústries Agroalimentàries des que es va crear el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. Amb ell parlem de la reestructuració de la veterinària i de les repercussions d'aquesta, de la pesta porquina africana, de la política en el sector dels petits animals i també de la pesta equina i la perineumònia, entre d'altres temes d'interès per al nostre col·lectiu.

3

TRIBUNA D'OPINIÓ

13

6

Jordi Font i Tarrés, d'Unió de Pagesos, i Pere Clos i Barnils, d'USAC-Joves Agricultors, opinen sobre la reforma veterinària.

REPORTATGE

14

VETERMÓN, veterinaris per al tercer món, és una organització que té com a objectiu afavorir la ramaderia en el tercer món i el desenvolupament dels pobles. VETERMÓN es va crear ara fa dos anys. A l'actualitat treballen principalment en dos projectes sobre els que ens parla Gustavo Duch, president de VETERMÓN.

SEPARATA

Ordre del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya de modificació dels Estatuts del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya (D.O.G. Núm. 1.119/15.03.1989).

A DEBAT

17

Aquest nou espai d'ANNALS VETERINARIS posarà a debat, com indica el seu nom, un tema per tal que n'opineu. Són qüestions que restaran obertes i sobre les quals podeu dir la vostra. En aquest número posem a debat la veterinària municipal a Barcelona.

NOTÍCIES VETERINÀRIES

19

COL·LABORACIONS

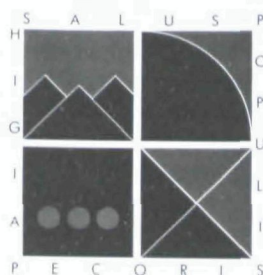
20

REVISTA DE PREMSA

24

TAULÓ D'ANUNCIS

26

**CONSELL D
COL·LEGIS
VETERINARIS
D CATALUNYA**

Publicació del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya

Av. República Argentina, 25
Tel. 211 24 66, 08023 Barcelona

Consell editorial:

Joan Ballabriga
Joaquín Camón
Quintí Camprubi
Xavier Carré
Francesc Florit
Montse Gil
Josep Godia
Miquel Molist
Francesc Monné
Joan Pucurull
Jaume Roca Torres

Coordinació:
Teresa Calpe

Annals VETERINARIS no comparteix necessàriament les opinions dels seus col·laboradors.

Fotografies: A. Monge

Edita: Cèsar Viguera. Editor
Imprimeix: I.G. Galileo, S.A.
Dipòsit Legal: B. 8240-1958.
ISSN: 0210-752 X

El projecte de llei del medicament

«El veterinari, el primer que ha de fer és lluitar perquè aquesta llei del medicament permeti salvaguardar la salut de l'home, en primera instància i, en segona, la salut de l'animal», comenta la Dra. Arbox, farmacèutica i professora de la Facultat de Veterinària de la UAB.

El passat mes de juliol es va fer una taula rodona al col·legi oficial de veterinaris de Barcelona sobre el projecte de llei del medicament, en la qual van participar representants de diferents sectors afectats per aquesta.

La llei del medicament es troba ara per ara en fase d'informació pública i, possiblement, no serà vigent durant molt de temps, ja que d'aquí a dos o tres anys, quan es faci una legislació comuna per a tota la comunitat europea, haurà de canviar.

La qüestió debatuda en aquestencontre va ser, principalment, la necessitat que els productes d'ús veterinari siguin controlats pels veterinaris, ja que són

els professionals amb més coneixements sobre farmacologia i fisiopatologia animal i, només ells, poden prescriure i controlar els fàrmacs d'ús animal. Aquesta és una qüestió que la llei no preveu. Però, per conèixer millor la situació, diferents professionals han expressat la seva opinió sobre el tema.

Margarida Arbox, farmacèutica i professora a la Facultat de Veterinària de la UAB, dóna una valoració positiva a aquesta llei, però fa algunes consideracions. «Hi ha llacunes que poden ser controlades si després fem uns decrets i reglaments acurats, però que poden ser perillosos perquè és una llei molt flexible». Parlant sobre les llacunes de la llei, la Dra. Arbox dóna

diferents arguments. «Encara no queda ben clar quins seran els mecanismes que l'administració arbitrarà per a controlar moltes de les coses que estableix aquesta llei, tampoc no està ben regulada la distribució dels medicaments des dels laboratoris farmacèutics fins a la utilització que n'ha fet el veterinari. Així mateix, dóna definicions vagues sobre els medicaments que necessiten recepte i els que no. Els únics que estan ben senyalitzats són els estupefaents».

Davant aquesta situació «el veterinari, —comenta la Dra. Arbox— el primer que ha de fer és lluitar perquè aquesta llei del medicament permeti salvaguardar la salut de l'home, en primera instància, i, en segona, la salut de l'animal».

Concretament sobre les mesures a prendre, la Dra. Arbox afegeix: «Exigir que l'administració sigui molt dura amb els laboratoris farmacèutics que avui estan fent una venda directa del que els dóna la gana als productors. Aquí hi hauria un interès claríssim del veterinari per salvaguardar la seva funció perquè és ell qui ha de receptar. Al mateix temps, planteja un element important de salut pública en el sentit que, qui desconeix el medicament, pot fer-ne un ús molt dolent. En aquest terreny, el veterinari hauria de fer un cos fort davant l'administració i plantejar que és ell la persona que ha de receptar, fer el diagnòstic i decidir quin medicament ha de prendre un animal i quins perills i riscos té per a aquest i per als consumidors».

Per últim, la Dra. Arbox es defineix sobre la polèmica que ha derivat aquesta llei entre el farmacèutic i el veterinari. «El veterinari sap patologia, sap terapèutica, i té els criteris de col·lectivitat per aplicar-ho, cosa que no té el farmacèutic».

Un altre professional sensibilitzat amb les conseqüències que pot derivar aquesta llei és Joan Baucells, veterinari de pinsos Baucells, que al llarg de la seva vida professional s'ha preocupat per la sanitat col·lectiva i individual i ha tingut sempre una coincidència d'objectius amb el col·lectiu ramader: «Amb la llei del medicament —comenta Joan Baucells— crec que els veterinaris i els ramaders tenim els mateixos objectius i les repercussions del projecte, que estimo molt negatives, afectaran igual ambdós col·lectius. Els ramaders podien haver estat el millor aliat en la defensa dels nostres interessos».

Així doncs, en parlar d'objectius, Joan Baucells creu que «cal garantir la qualitat, controlar el degut ús dels medicaments veterinaris i buscar l'efectivitat. Això interessa veterinaris i ramaders. Però s'ha d'evitar la complexitat inútil i l'encariment innecessari. Un dels motius importants, segons el projecte de llei esmentat, pel qual es regula el medicament veterinari, és la seva possible incidència en l'ésser humà de forma indirecta mitjançant el consum d'animals; ara bé, aquest control només es pot portar a terme entre dos estaments: d'una banda el veterinari que ha de ser l'únic responsable de la prescripció i l'aplicació del medicament i el control de les carns a l'escorxador i, d'altra banda, el ramader que ha de respectar els terminis de retirada del medicament per treslladar els animals a l'escorxador».

Malgrat això, Joan Baucells creu que ara ja s'ha

arribat tard. «La veterinària ha perdut una oportunitat, és llàstima. No hem sabut fer valer els nostres drets, ni amparar-nos a la normativa comparativa amb els altres països comunitaris i trobar el lloc que ens correspon en la prescripció, dispensació i control del medicament veterinari. També els ramaders haurien ajudat, però no hem buscat la seva col·laboració i opinat que els veterinaris ho pagarem molt car. Però els ramaders tampoc no en sortiran beneficiats. Indirectament, tampoc la sanitat humana se'n beneficiarà gens».

Per últim consultem al Dr. Dumon, president del sindicat francès de veterinaris i representant dels veterinaris pràctics francesos a la Comunitat Econòmica Europea i, per tant, bon coneixedor de la situació internacional de la professió. «Ahora tenemos en Francia una situación privilegiada —comenta el Dr. Dumon—. En Francia los veterinarios venden los productos farmacéuticos al mismo tiempo que hacen las consultas. Los farmacéuticos pueden vender también algunos productos antiparasitarios o champús y otros productos, pero no pueden vender antibióticos o vacunas sin la prescripción del veterinario».

La situació de França és similar a la de Alemanya, Anglaterra, i Suïssa, però a d'altres països com Bèlgica, Itàlia i Grècia, s'hi troben amb el problema que els veterinaris només tenen consulta i cirurgia, però no hi tenen farmàcia. Malgrat la situació francesa, respecte aquest tema el Dr. Dumon és partidari de desenvolupar noves creacions pel veterinari com a la inseminació artificial o la dentista per tal de tenir sortides en cas que els veterinaris es trobin sense competències en el tema de farmàcia.

Al debat-col·loqui a què feiem referència en començar aquest article, es va acordar la constitució d'una comissió formada per diferents professionals la qual elaborarà un estudi sobre aquest projecte de llei. El col·legi us mantindrà informats de les conclusions a què s'arribi. □

Jordi Peix i Massip
Director General de Producció
i Indústries Agroalimentàries

Jordi Peix i Massip, nascut a Barcelona fa 45 anys, és el director general de Producció i Indústries Agroalimentàries des que es va crear el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya. Reconeix que la seva gran satisfacció és haver col·laborat en la creació de l'administració en una etapa «molt bonica per a Catalunya», però es queixa que tot hauria «d'anar més ràpid».

Jordi Peix irradia vitalitat i ràpidament va per feina. Però si parlem del seu temps lliure ens diu reiteradament que té un "hobby": l'agricultura. Després s'ho repensa i ens confessa que li encanta fer cava a casa seva i posar-se tranquil·lament a la cuina a fer un conill a la cassola. No li falten paraules i no fa res per amagar les emocions. Parlem de la política del Departament, de la professió veterinària, de petits animals, de pesta equina, de perineumònia... i per a tots els temes li falta temps. Se sent com un peix a l'aigua.

■ Ara fa més de dos anys i mig que va iniciar-se la reestructuració de la veterinària, quina creu que ha estat la seva repercussió en l'usuari?

J.P. Evidentment s'han millorat els resultats, s'han tecnificat i especialitzat els tècnics del Departament, s'ha reduït el nombre de documents, per exemple les famoses guies que a les granges i les explotacions que estan sanejades i aconsegueixen els requisits sanitaris, són expedides per al ramader. Això vol dir que fem responsable el pagès. El primer responsable és el ramader, després el veterinari. La sanitat és un tema col·lectiu, i aquesta és responsabilitat de l'Administració i l'estat sanitari individual dels animals és responsabilitat del pagès junt amb el seu tècnic veterinari.

■ I per als veterinaris, quines repercussions creieu que ha tingut la reestructuració?

J.P. Des del punt de vista veterinari s'han guanyat setanta cinc places, això és important. D'altra banda s'ha delimitat quin era el seu treball i s'ha especialitzat la seva tasca. El veterinari sap que és un tècnic, no ha de fer tasques administratives atès que ja hi ha personal administratiu a cada oficina comarcal. I el que és més important: està dins d'una estructura. El veterinari que està en una oficina comarcal disposa d'uns laboratoris de sanitat animal i treballa amb uns objectius determinats. Per a mi, és l'element bàsic que el diferencia de la seva situació anterior. Una cosa és la veterinària de l'Administració i l'altra és la veterinària privada. Abans hi havia una confusió que, sovint, el pagès no sabia diferenciar. L'Administració té una responsabilitat d'assessorament tècnic. També és molt important que, a part de la policia sanitària, treballi directament amb Salut Pública en algunes campanyes.

■ Per finalitzar aquest tema, com ha repercutit en l'Administració?

J.P. Tenim un esquema organitzat d'estructura tècnica que funciona. La sanitat insisteixo, és un tema col·lectiu. Ha significat disposar d'una estructura que permet donar una resposta immediata. Tenim un esquema organitzat amb el qual ràpidament es poden aplicar mesures, mitjançant campanyes, policia i assessorament tècnic.

El veterinari és el sanitari, però de vegades no quedava clar qui era també el tècnic de genètica, d'alimentació, de reproducció, etc. Aquesta és una faceta nova d'assessorament tècnic que s'està obrint per als veterinaris de l'Administració.

■ Sembla que hi ha entre els professionals un cert escepticisme respecte del sistema que segueix el Departament per omplir les places vacants de veterinaris. Què n'opineu?

J.P. L'escepticisme no l'entenc perquè hi ha una Llei de Funció Pública que és igual per al veterinari com per a l'enginyer. Els càrrecs de confiança, com per exemple els directors generals, són coberts exclusivament pel conseller. Pel que fa als caps d'oficina comarcal, s'han cobert per concurs i en queden d'altres pendents de cobrir. El que és clar és que estem creant una Administració nova i en aquest cas són normals les situacions d'interinatge. El cas dels veterinaris és claríssim, ja que la meitat dels funcionaris veterinaris són interins.

■ Tots els estaments tècnics reconeixen la validesa d'uns sistemes per a la lluita contra malalties de fàcil difusió. Va ser un èxit la lluita contra la PPA. Però creieu que el pla de lluita contra la malaltia vírica hemorràgica del conill ha estat i és correcta?

J.P. No sé si ha estat correcta, però els resultats són aquests. Hi ha hagut molta demagògia sobre aquesta malaltia i jo diria que a Catalunya el que ha predominat ha estat la informació. Què s'havia de fer davant d'una malaltia vírica nova? S'havia d'informar. Després també s'ha fet una campanya de promoció del conill. Vam poder superar ràpidament la davallada de consum amb una campanya d'informació al ramader i també amb una campanya d'informació al consumidor. En aquest moment se sap quins són els problemes d'aquesta malaltia, una malaltia que ha afectat tota Europa. Estem mantenint les normes que vam donar des del primer dia. En aquests moments els cunicultors no tenen problemes amb la malaltia.

■ Què n'opineu, del problema del Maedi en les ovelles?

J.P. És una malaltia molt concreta. La responsabilitat de l'Administració és sempre la

Jordi Peix considera el rebrot de pesta equina com «la crònica d'una mort anunciada perquè des de Catalunya ja havíem previst que era molt difícil d'erradicar-la».

sanitat col·lectiva. Sempre hi ha l'última malaltia que es descobreix però que ja existia abans. Però de Maedi, a Espanya n'hi ha des de fa molt de temps. Com ho hem de solucionar? Treballant-hi, com sempre. Ens preocupa més el virus del conill que no el Maedi, evidentment.

■ No ens podem oblidar d'un sector molt important dins la professió com és el dels petits animals. Molts professionals pensen que aquest sector és l'assignatura pendent del Departament. Com ho veieu?

J.P. Esteu afirmant coses que jo no entenc massa. Som precisament el primer Departament d'Agricultura de l'Estat Espanyol que està aplicant normes d'aquest sector. Pel que fa al tema de petits animals, precisament nosaltres n'hem fet una llei de protecció, la primera de l'Estat Espanyol! Això és injust. El tema de petits animals cada vegada té més importància per a la professió veterinària. Només cal que compareu els col·legiats

de fa deu anys que es dedicaven a l'exercici lliure de la professió amb els d'ara i veureu que s'han duplicat. Això vol dir que en una societat de consum també el petit animal és valoritzat. Això es causa del canvi de la societat, hi ha un retorn de la natura que, de vegades, consisteix a tenir un petit animal a casa. D'altra banda, els animals són agraïts i potser les persones no ho són tant. A més, també ara que hi ha la moda d'estar prim, l'animal t'obliga a caminar. El primer que ens va interessar va ser com es tractava l'animal. És diferent tenir un animal al camp que a la ciutat. Aquest va ser el nostre plantejament per fer llei. Si hi ha una llei que ho valora, vol dir que puja el nivell d'aquest concepte. Per exemple, la campanya que fa el Departament «No l'abandonis», serveix per a conscienciar la gent cada vegada més.

■ Quina és la vostra postura davant el tatatge d'identificació dels petits animals?

J.P. La identificació serveix per a un adequat control sanitari. D'altra banda, en cas de pèrdua, el pots trobar ràpidament; i finalment, quan el roben tenim un element de referència. Estem a favor de la identificació, però sempre sabent que els gossos abandonats no seran mai els de raça. Les persones que faran la identificació són els que han gastat diners en un animal. Això serveix per a crear un sentiment: quan hi ha un número, hi ha una responsabilitat. Ens va servir molt la identificació en la lluita de la PPA, va ser el nostre èxit. Va ser una lluita que vam tenir amb el mateix Ministeri d'Agricultura de Madrid. Una lluita que vam guanyar i que ni els mateixos col·legis de veterinaris veien clar perquè preferien el sistema d'identificació per atacada. Aquesta norma es va estendre més tard a la resta de l'Estat Espanyol i ara fins i tot a França estan utilitzant el mateix sistema. És l'únic sistema d'identificació que no es pot treure i que permet seguir el rastre en cas de problema. D'aquí poc sortirà una disposició sobre aquest tema, l'estem preparant i fent circular entre els interessats, també al Col·legi perquè els animals de companyia puguin seguir.

■ En el sector de la producció i dins el món dels aliments per a animals, la Generalitat va iniciar una campanya de control de qualitat i detecció de frauds. Què ens podeu explicar d'aquesta campanya?

J.P. El sector d'aliments de petits animals ha crescut molt més que no pas el pinso de la resta del bestiar. Hi ha bastant pinso d'importació que és una vergonya per al nostre sector productor. Vam iniciar fa més d'un any una campanya de control i no s'ha detectat cap problema de frau, però no tindrà massa sentit perquè són aliments molt cars en relació amb les matèries primeres que s'hi utilitzen.

■ Pel que fa als productes zoo-sanitaris, la professió veterinària donava suport a la idea de la Generalitat en el sentit d'evitar el monopoli del control i l'expedició d'aquests productes per un sol professional. Que n'opineu, després de l'aparició d'un projecte de llei del medicament que no comparteix aquest criteri?

J.P. El Departament d'Agricultura va fer una disposició mitjançant la qual hi ha una normativa que han de seguir els magatzems zoo-sanitaris per tal d'instaurar-se i on hi ha d'haver un tècnic que determini una directiva de la comunitat. El que ens interessa és que els costos dels usuaris siguin els més baixos possible, que hi hagi una garantia total i un cost mínim de distribució. Vam analitzar l'estructura que hi havia a Europa i realment, a la zona on s'ha liberalitzat el tècnic garant, és on els medicaments són més barats i estan més controlats. Ens interessa un tècnic garant. La llei del medicament entra en un moment en què no fa content a ningú, això és terrible. Està feta a corre-cuita. No concreta massa. Per exemple la llei prohibeix l'existència dels herbolaris, tan tradicionals a Catalunya i els obliga a passar per la farmàcia. Les competències de distribució, la comercialització i el control de distribució pertanyen a la Generalitat de Catalunya.

■ Aquest estiu han coincidit tres elements força preocupants: la pesta equina a Andalusia, la perineumònia a Castella-Lleó i la reestructuració d'escorxadors a Cantàbria. Parlem sobre la situació a Catalunya davan aquests fets.

J.P. La pesta equina era la crònica d'una mort anunciada perquè des de Catalunya ja havíem previst que era molt difícil d'erradicar. El problema és que la malaltia té un cicle molt llarg i sobretot a Andalusia amb els condicionants climatològics. Per això, al mes de febrer el DARP va elaborar una ordre de declaració de Catalunya com a zona lliure de pesta equina i unes normes per tal d'evitar l'entrada d'exemplars procedents de zones afectades que poguessin provocar qualsevol problema a Catalunya.

La història ens dóna la raó: al mes de juliol es van declarar els primers brots de pesta equina i ha estat un drama perquè és la tercera vegada que tenim el problema. A més, cada vegada a un nivell d'afecció més gran. El primer va ser a Toledo i Madrid, el segon a Cadis i aquest tercer a Cadis, Sevilla, Màlaga i Huelva i, per tant, ha augmentat la mortalitat. Realment és que no s'han pres les mesures que estaven previstes.

Pel que fa a la perineumònia, es tracta d'un tema antic. Va ser el primer que es va plantejar el DARP quan va assumir les competències a l'any 81 i que vam solucionar immediatament, incloent l'anàlisi de la perineumònia, com a obligatori, a totes les campanyes de sanejament i això ens ha permès tenir un bestiar boví sanejat a Catalunya.

El tema dels escorxadors és similar i el vam assumir abans dels traspassos de les competències en matèria d'indústries agràries a l'any 80.

Són tres elements vells del sistema en què els veterinaris han estat protagonistes. Vàrem fer la reestructuració dels serveis veterinaris, vàrem realitzar un nou model de treball que es basa en la responsabilitat del pagès, amb o sense agrupacions de defensa sanitària, una estructura que implica la reestructura dels serveis veterinaris i, a més, l'estructura de laboratoris, finalment, una policia sanitària que, en casos greus com la pesta equina, ha estat també ajudada per altres departaments o unitats de la Generalitat de Catalunya com els agents forestals o els mossos d'esquadra.

És molt important analitzar la història. En aquests moments la situació actual de l'Estat Espanyol demostra que si hi ha un sistema veterinari adequat i responsabilitat de l'Administració, el resultat és òptim i, si no hi existeix, no es pot lluitar contra les malalties del bestiar. En aquest sentit felicito el col·lectiu dels veterinaris, que han sabut comprendre el plantejament del DARP de la Generalitat de Catalunya que vam fer conjuntament entre la Direcció General de Salut Pública i aquesta Direcció General i que ens ha permès disposar d'un sistema adequat per donar resposta als problemes que es plantejen. □

Jordi Peix, que ocupa el càrrec de Director General de Producció i Indústries Agroalimentàries des que es va crear el DARP, considera que aquest Departament és el primer que ha aplicat normes en el sector dels petits animals.

SON MUCHOS AÑOS...

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

La dedicación, la experiencia, la continua investigación... son indispensables para poder ofrecer productos de calidad. Friskies lleva más de medio siglo elaborando alimentos completos para animales de compañía. Realizando importantes esfuerzos en el desarrollo de una investigación propia siempre en marcha. Prueba de ello son los últimos avances presentados en el pasado Congreso Mundial (WSAVA) acerca del metabolismo de la taurina, el síndrome urológico felino o la absorción

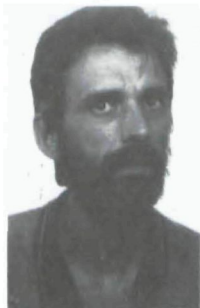
de proteína parcialmente hidrolizada en el perro. Usted ya nos conoce y sabe que nuestras fórmulas han estado permanentemente a la vanguardia de los nuevos conocimientos científicos, siempre con un mismo fin: ofrecer la garan-

tía de una gran marca, merecedora de toda confianza.

EXPERTOS EN NUTRICIÓN ANIMAL

La reforma veterinària

De les tres fases de què constava la reestructuració dels Serveis Veterinaris Oficials, Veterinaris del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Veterinaris del Departament de Sanitat i Seguretat Social i Veterinaris Interventors d'Escorxadors, la tercera no s'ha acabat i creiem que té una gran repercussió en el sector. Les altres dues s'han iniciat però tampoc no s'han acabat.

En aquestes ratlles ens centrarem en la fase que fa referència als veterinaris del Departament d'Agricultura, ja que és la que més afecta els ramaders; aquesta, l'hauré de valorar des de dues òptiques diferents, la primera de les quals se centra en el que s'ha fet fins ara. Sobre aquesta reestructuració direm que, a grans trets, la Unió de Pagesos, com a sindicat capdavanter en reivindicar la reestructuració, la valora força positivament ja que ha donat bons resultats en el camp de la sanitat, control del moviment del bestiar, guies, censos, etc. Queda pendent, però, la segona part, que pot ser la més important: la d'acostar el servei al ramader.

Quan discutim la reestructuració al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, tots teniem clar que la missió dels veterinaris oficials d'aquest havia de ser bàsicament:

- a) la inspecció veterinària
- b) assessorar tècnicament el pagès (la qual cosa comportava l'especialització del veterinari).

D'aquest dos objectius, només el primer s'ha portat a terme.

Com a conclusió, el sector porquí de la Unió de Pagesos creu que la reestructuració del cos de veterinaris oficials s'ha quedat a mig fer. És a dir, el veterinari s'ha convertit exclusivament en un buròcrata fiscalitzador i li queda per adquirir la condició d'amic assessor del pagès ramader.

*Jordi Font i Tarrés
Responsable del sector porquí a
la Unió de Pagesos de Catalunya*

Davant la reforma veterinària, estem recordant que la nostra Organització va promoure i pressionar fins aconseguir la «Segona Reforma» de la Reestructuració dels Serveis Veterinaris de la Generalitat de Catalunya.

També vam amenaçar de fer manifestacions i mobilitzacions en cas de no aconseguir una racionalització amb l'expedició de guies per als ramaders, tal i com es fa a la resta d'Europa. D'aquesta forma, aconseguíem de treure els veterinaris de la burocràcia de les Oficines Comarcals en què estaven obligats a fer de «funcionaris administratius».

Estem en contra de les diferents reformes tècniques que porta a terme la Conselleria ja que es tergiversa el sentit de servei i assessorament tècnic dels ramaders per passar a un servei de pur tràmit burocràtic obligatori, el qual amaga una desmesurada fiscalització dirigida per un «Estat» de tècnics de l'administració d'alt nivell professional. Aquests últims estan relegats a unes funcions de «secretàries d'Oficines Comarcals», amb activitats merament administratives (mecnògrafes). Això mai no pot repercutir amb un bon servei al administrat, que realment és qui «paga els impostos» i per la qual mereix un altre tracte i respecte.

Exigim a l'administració la figura del veterinari tècnic, col·laborador del ramader que cerca una millor sanitat i rendibilitat del bestiar. Creiem que tenim un camí a recórrer i sempre donarem suport com a professionals del sector.

En resum, estem a favor de la reforma i, per això, col·laborem amb el ramader per tal que continui fent les «Guies de sortida» cap a l'escorxador, però en contra del control polític i de la degradació professional que aquest comporta.

*Pere Clos i Barnils
President USAC-JOVES AGRICULTORS*

VETERMÓN

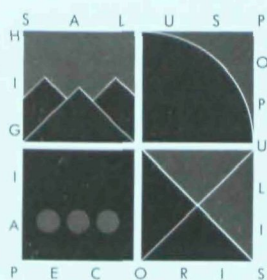
Els veterinaris treballen per al tercer món

VETERMÓN, veterinaris per al tercer món, és una organització que té com a objectiu afavorir la ramaderia en el tercer món per a aconseguir el desenvolupament dels homes. Aquesta associació es va crear ara fa dos anys i, des de llavors, també és membre de la Coordinadora Europea de Veterinaris per al Desenvolupament, on hi ha integrants d'altres països com França, Suïssa, Holanda i Escòcia.

En l'actualitat, els socis col·laboradors d'arreu de l'Estat són uns 400 i tenen seu a Barcelona, Madrid i Saragossa. L'objectiu de VETERMÓN és donar assistència veterinària a la població més necessitada i, d'aquesta manera, contribuir a la lluita contra la fam del món. VETERMÓN divulga tècniques de treball veterinari entre aquests països perquè puguin arribar a ser autosuficients i promouen la formació de personal perquè actuïn en els països que ho requereixin. Amb tot això, també intenten sensibilitzar l'opinió pública sobre la problemàtica del tercer món.

El passat mes de juliol, els membres de VETERMÓN amb Veterinaris Sense Fronteres de França, Suïssa, Bèlgica, Itàlia; Veterinaris per al Desenvolupament, d'Holanda i VETAD d'Anglaterra i Espanya, es van reunir al Col·legi de Veterinaris de Barcelona. Totes aquestes associacions formen part de la Federació d'Associacions per al Desenvolupament amb el nom de Veterinaris Sense Fronteres a Europa que es va constituir a Lyon el febrer d'aquest any. Des de llavors, vam programar congressos periòdics cada sis mesos i el primer es va celebrar a Barcelona. En el congrés van parlar sobre la

coordinació de les diferents associacions que treballen conjuntament per a l'educació i desenvolupament. Durant l'estada del congrés, els participants van visitar la Generalitat amb un doble objectiu que, Gustavo Duch, president de VETERMÓN, ens explicava: «l'objectiu ha estat presentar l'associació i la Federació en el Palau de la Generalitat. D'altra banda, aquest any la Generalitat ha donat del seu pressupost general una quantitat per a la cooperació al desenvolupament, de la qual ens ha aportat quatre milions quatre centes mil pessetes per al primer any d'un projecte que farem a Guatemala, el qual té un cost global de 58 a 60 milions».

CONSELL D
COL·LEGIS
VETERINARIS
D CATALUNYA

ORDRE DEL DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA DE MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS DEL CONSELL DE COL·LEGIS DE VETERINARIS DE CATALUYA (D.O.G. Núm. 1.119/15.3.1989)

DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA

ORDRE

de 15 de febrer de 1989 per la qual, havent-ne comprovat prèviament l'adequació a la legalitat, s'inscriu al Registre de col·legis professionals de la Generalitat de Catalunya la modificació dels Estatuts del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya.

Vist l'expedient de modificació dels Estatuts del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya, del qual en resulta:

1. Que en data 21 de juliol de 1988, el President del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya ens comunicà la modificació dels Estatuts del col·legi professional consistent en una nova redacció del text dels Estatuts.

Que en data 21 d'octubre de 1988, els foren retornats per tal que esmenessin les objeccions plantejades, que el 30 de novembre de 1988, foren presentats novament, un cop corregits.

2. Que la dita modificació fou aprovada en Assemblea General Extraordinària de data 7 de juny de 1988, i definitivament en la de data 25 d'octubre de 1988.

Vistos l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 4/1979, de 18 de desembre; la Llei 13/1982, de 17 de desembre sobre col·legis professionals; el Reglament de col·legis professionals de Catalunya, aprovat pel Decret 329/1983, de 7 de juliol; el Decret 213/1983, de 31 de maig, pel qual es deleguen en el Conseller de Justícia funcions atribuïdes al Departament de la Presidència; i el Decret 200/1987, de 28 de maig, sobre reestructuració del Departament de Justícia;

Atès que el text modificat s'adequa a la legalitat;

Atès que el present expedient ha estat promogut per persona legitimada, que s'han aportat els documents essencials, i que s'han complert tots els tràmits establerts;

A proposta de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques,

Per aquesta ORDRE:

1. Declaro l'adequació a la legalitat de la modificació del text dels Estatuts i dispenso la seva inscripció al Registre de col·legis professionals de la Generalitat de Catalunya.

2. Dispenso que es publiqui la modificació dels Estatuts esmentats al DOGC.

Barcelona, 15 de febrer de 1989
AGUSTÍ BASSOLS I PARES
Conseller de Justícia

ESTATUTS

DEL CONSELL DE COL·LEGIS DE VETERINARIS DE CATALUNYA

TÍTOL 1

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Caràcter, objecte, domicili

Article 1

El Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya, de conformitat amb el que disposen la Llei 13/1982, de 17 de desembre, i el Decret 329/1983, de 7 de juliol, és una corporació de dret públic, amb plena capacitat i personalitat jurídica pròpia, que constitueix l'òrgan representatiu i executiu superior de tots els col·legis oficials de veterinaris existents a Catalunya.

Article 2

El català és la llengua pròpia del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya. El castellà també és llengua oficial de l'esmentat Consell.

Article 3

El Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya té per objecte fonamental representar la professió davant la Generalitat de Catalunya, l'Administració central de l'Estat i el Consell General de Col·legis de Veterinaris d'Espanya, com també davant qualssevol persones físiques o jurídiques i organismes o entitats públiques o privades de tota mena, exercint les funcions que li corresponguin segons la Llei i els presents Estatuts.

Article 4

La seu del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya radicarà a Barcelona, avinguda de la República Argentina, núm. 25, planta, sens perjudici de poder celebrar reunions en qualsevol altre lloc de Catalunya.

El domicili es podrà modificar per acord del ple en sessió extraordinària convocada especialment a aquest efecte.

CAPÍTOL 2

Funcions del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya

Article 5

El Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya té les funcions següents:

a) Coordinar els col·legis que l'integren i representar la professió en el seu àmbit territorial i sens perjudici de la competència pròpia de cada Col·legi.

b) Recollir i elaborar les normes deontològiques comunes a la professió i vetllar perquè es compleixin.

c) Conèixer els conflictes que puguin suscitar-se entre els col·legis i resoldre'ls amb equanimitat, sens perjudici d'un ulterior recurs contenciós administratiu.

d) Aprovar i modificar els seus propis Estatuts.

e) Resoldre els recursos que s'interposin contra els actes i les resolucions dels col·legis integrats.

f) Exercir les funcions disciplinàries en relació amb els membres de les juntes de govern del Col·legi i els del mateix Consell.

g) Informar, amb caràcter previ, els projectes de Llei i de disposicions generals que presenti la Generalitat en matèria que l'afecti.

h) Col·laborar en l'aplicació i el desenvolupament, dins l'àmbit de Catalunya i mitjançant els col·legis, de les disposicions i resolucions que es dictin en el seu àmbit, i proposar la regulació de les qüestions que ho exigeixin.

i) Mantener els contactes oportuns amb altres organitzacions d'àmbit estatal o internacional relacionades amb la professió veterinària.

j) Fomentar, organitzar i, si s'escau, constituir institucions, serveis i activitats relacionades amb la formació professional, la promoció cultural, l'assistència social i sanitària, la cooperació i el mutualisme i el foment de l'ocupació, i regular-ne reglamentàriament l'estructura i l'aplicació internes.

k) Realitzar, respecte al patrimoni propi del Consell, amb les facultats més àmplies, tot acte de disposició, alienació, gravamen o administració i atorgar, quan calgui, els poders necessaris a aquest efecte, i en especial:

k.1) Administrar béns.

k.2) Pagar i cobrar quantitats.

k.3) Fer efectius lliuraments, donar i acceptar béns, en o per a pagament.

k.4) Atorgar transaccions, compromisos i renúncies.

k.5) Comprar, vendre, cedir i permutar purament o condicionalment, amb preu confessat i/o pagar al comptat, tota classe de béns, mobles o immobles, drets reals i personals.

k.6) Dissoldre comunitats de béns, condonins; declarar obres noves, millores, excessos de cabuda.

k.7) Constituir, acceptar, dividir, gravar, redimir i extinguir usdefruits, servituds, opcions i arrendaments inscripcionals i altres drets reals, i exercitar totes les facultats derivades d'aquests.

k.8) Constituir hipoteques.

k.9) Prendre part en concursos i subhastes, fer propostes i acceptar adjudicacions.

k.10) Acceptar a benefici d'inventari i repudiar herències, i fer aprovar i impugnar particions d'herències i lliurar i rebre llegats.

k.11) Contractar, modificar, rescindir i liquidar assegurances de tota mena.

k.12) Operar en caixes oficials, caixes d'estalvis i bancs, inclòs el d'Espanya i sucursals, i fer tot el que la legislació i les pràctiques bancàries permetin: seguir, obrir i cancel·lar comptes i llibres d'estalvi, comptes corrents i de crèdit i caixes de seguretat.

k.13) Lliurar, acceptar, endossar, cobrar, intervenir i negociar lletres de canvi i altres efectes.

k.14) Comprar, vendre, canviar, pignorar va-

lors i cobrar-ne els interessos, dividendes i amortització, concertar pòlisses de crèdit, ja sigui personal o amb pignoració de valors, amb bancs, establiments de crèdit, fins i tot amb el Banco de España i les sucursals, i firmar els documents oportuns.

k.15) Modificar, transferir, cancel·lar, retirar i constituir dipòsits d'efectiu i valors provisionals i definitius.

l.1) Instar actes notarials de tota mena, fer acceptar i contestar notificacions i requeriments notarials.

l.2) Comparèixer davant centres i organismes de l'Estat, la comunitat autònoma, província o municipi, jutjats, tribunals, fiscalies, sindicats, delegacions, comitès, juntes, jurats, comissions, i en aquest, instar, seguir, acabar com a actor, demandat o en qualsevol altre concepte, tota classe d'expedients, judicis i procediments civils, penals i administratius, contenciosos administratius, governatius laborals de tots els graus, jurisdiccions i instàncies formulant peticions i exercint accions i excepcions en qualsevol procediment, tràmits i recursos, fins y tot el de casació, prestar quan es requereixi la ratificació personal, i atorgar poders amb les facultats que detalli; revocar poders i substitucions.

l.3) Interposar tota classe de recursos davant l'administració de l'Estat, la comunitat autònoma, la província o el municipi.

l.4) Atorgar poders o delegar totes o algunes de les facultats exposades al President o, conjuntament o separadament, a un o diversos consellers.

l.5) Acceptar, exercir i renunciar a mandats i poders dels col·legis de veterinaris de Catalunya.

ll) Impedir, per mitjans legals oportuns l'intrusisme i la clandestinitat en l'exercisi professional, sens perjudici de la iniciativa i competència de cada Col·legi.

m) Vetllar pel prestigi de la professió del veterinari.

n) Convocar i celebrar congressos, jornades i actes similars relacionats amb la veterinària i amb l'exercici del veterinari a Catalunya.

ñ) Defensar els drets dels col·legis de veterinaris catalans i també els dels seus col·legiats quan s'estableixi legalment o bé sigui requerit per algun dels col·legis que integren el Consell. Per complir aquest objectiu podrà exercir les accions i els recursos que siguin procedents davant les autoritats i jurisdiccions competents, fins i tot davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i el Tribunal Suprem de l'Estat espanyol, sens perjudici de la legitimació que correspongui a cada Col·legi Oficial de Veterinaris de Catalunya.

o) Emetre informes sobre la legalitat dels Estatuts dels diferents col·legis de veterinaris de Catalunya i les seves modificacions, amb caràcter previ a la classificació que en fa el departament corresponent de la Generalitat.

p) Aprovar la memòria, els balanços i comptes anuals i també els pressupostos anuals de gestió i finançament del Consell. Fixar equitativa-

ment i anualment la participació dels col·legis professionals en el sosteniment del Consell.

q) Resoldre els dubtes que puguin produir-se en l'aplicació dels presents Estatuts.

r) Portar un Registre de sancions que afectin els veterinaris dels col·legis catalans.

s) Realitzar totes les funcions establertes en la normativa vigent i també aquelles que, tot i no haver estat enunciadades expressament, estiguin relacionades amb les anteriors o en siguin conseqüència.

t) Exercitar qualsevol altra funció que li sigui atribuïda per l'ordenament jurídic vigent.

TÍTOL 2

CAPÍTOL 1

Composició i organització dels òrgans de govern

Article 6

El Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya estarà integrat pels òrgans de Govern següents:

- a) El Ple.
- b) La Comissió Permanent.
- c) El President.

Article 7

7.1. Tots els col·legis de veterinaris de Catalunya integren el Ple, però en l'exercici del dret del vot correspondrà a cadascun dels col·legis de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona una sola representació amb un nombre de vots igual o proporcional al nombre dels seus col·legiats.

7.2. El Ple es compon de 12 membres que seran designats pels col·legis professionals, a raó de 3 membres per cada col·legi professional; entre els seus membres es designarà el President, el Vice-president, el Tresorer i el Secretari.

7.3. En qualsevol cas, i dins la composició prevista a l'apartat anterior a aquest article, seran membres nats del Ple del Consell de Col·legis, els respectius presidents de cadascun dels col·legis professionals de veterinaris de Catalunya, de manera que cada Col·legi elegirà dos membres que el representin en el Ple.

Article 8

8.1. Correspondrà a l'Assemblea General de cadascun dels col·legis professionals de veterinaris, l'elecció dels 2 membres que han de formar part del Ple del Consell de col·legis, segons el procediment que estableixi la Junta de Govern, de cadascun dels col·legis.

8.2. De conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 13/1982, de 17 de desembre, de col·legis professionals, correspondrà per a la representació de cada Col·legi un nombre de vots igual o proporcional al nombre dels seus col·legiats. El consell de Col·legis adoptarà els seus acords per majoria, si bé caldrà el vot favorable de més d'una quart part de la representació dels col·legis presents. En matèria disciplinària cada Conseller tindrà un sol vot.

Article 9

9.1. Els còmputos de col·legiats per fixar el nombre de vots que correspon a cada col·legi professional s'efectuarà d'acord amb el nombre de membres de cada col·legi el 31 de desembre de l'any natural anterior, que emetrà el President del col·legi respectiu.

9.2. Si hi hagués discrepància en relació amb aquest aspecte, correspondrà resoldre arbitralment aquesta qüestió al titular del Departament de la Presidència de la Generalitat, o a qui tingui la delegació de les seves funcions.

Article 10

La duració del mandat dels membres del Consell serà de quatre anys, a excepció dels presidents dels col·legis, que hauran de cessar en el moment en què perdin la seva condició, fins i tot encara que no hagués transcorregut el termini esmentat.

Article 11

La Comissió Permanent és l'òrgan col·legiat de direcció i administració del Consell de Col·legis, i estarà integrat pels quatre presidents dels col·legis de veterinaris existents a Catalunya, i també pel President i pel Secretari del Consell.

Article 12

12.1. El President del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya i de tots els òr-

gans col·legiats previstos a l'article 6 serà elegit pel Ple entre els seus membres, en la forma prevista a l'article 8.2 dels presents Estatuts.

12.2. La duració del mandat del President serà de quatre anys, sens perjudici del que disposa l'article 10.

12.3. El President del Consell cessarà en el seu lloc en el mateix moment que deixi, per qualsevol motiu, el càrrec de membre del Consell. En aquest cas, el Vice-president del Consell el substituirà en condició de President en funcions fins que hagi transcorregut el termini del mandat que li falti per complir, o bé fins que s'elegeixi un nou President d'acord amb el que disposa l'apartat 12.1 d'aquest article.

Article 13

13.1. Tindrà el càrrec de Vice-president del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya, i de tots els òrgans col·legiats previstos en l'article 6, qualsevol dels membres del Consell elegit pel Ple en la mateixa forma prevista per a l'elecció de President.

13.2. La duració del mandat del Vice-president serà de quatre anys, sens perjudici del que disposa l'article 10 d'aquests Estatuts.

13.3. El Vice-president cessarà en els mateixos casos que el President, segons el que preveu l'article 12.3. En aquest supòsit, el Ple procedirà a l'elecció d'un nou Vice-president.

Article 14

El Ple designarà el Secretari i el Tresorer, càrrecs que han de recaure en persones distintes.

Serà elegit el candidat que obtingui un major nombre de vots, i, en cas d'empat, es farà una nova votació en la qual sols seran candidats els qui hagin obtingut el mateix nombre de vots. Si persistia la igualtat, seria proclamat el candidat de més edat.

Els candidats elegits romandran en els seus càrrecs mentre duri el seu mandat com a membres del Ple, per bé que podran ser destituïts o substituïts en qualsevol moment per decisió del Ple mitjançant simple acord majoritari.

Article 15

El Consell de Col·legis haurà de comunicar al Departament de la Presidència o a aquell en qui es delegui, el nomenament i els canvis dels components dels seus òrgans de govern, en el termini màxim de deu dies des que es produixin.

Article 16

Per al supòsit que es produeixin vacants en qualsevol dels òrgans de govern del Consell de Col·legis i que impliquin la meitat o més dels seus membres, es cobriran per membres que designin les juntes de govern de cada col·legi professional de veterinaris al qual correspongui la vacant, pel període que quedava de mandat.

CAPÍTOL 2

Funcionament i règim de sessions dels òrgans de govern

Article 17

17.1. El Ple del Consell es reunirà en sessions ordinàries i extraordinàries. Les sessions ordinàries, les convocarà el President, i l'ordre del dia de la sessió es fixarà d'acord amb la Comissió Permanent.

17.2. Les sessions ordinàries hauran de celebrar-se necessàriament dues vegades l'any i es convocaran amb una antelació mínima de deu dies naturals a la seva celebració. La primera sessió ordinària caldrà fer-la dins el primer semestre natural de cada any, i la segona dins el segon semestre.

Article 18

18.1. Les sessions extraordinàries les podrà realitzar el Ple del Consell en qualsevol moment, i hauran de convocar-se quan ho sol·licitin, com a mínim, una quart part dels membres que formen el Ple, o bé quan el President ho consideri convenient.

18.2. Quan la sol·licitud de convocatòria la realitzi una quarta part dels membres, aquests hauran d'indicar forçosament els motius que la justifiquen i els assumptes concrets que considerin que s'han d'incloure en l'Ordre del dia de la sessió extraordinària.

18.3. No podran tractar-se assumptes que no hagin estat inclosos en la convocatòria. En qualsevol cas, la convocatòria del Ple amb caràcter extraordinari correspondrà que l'efectuï el President. Serà obligat de fer-ho en el termini mà-

xim de deu dies quan ho sol·liciti la Comissió permanent o una tercera part dels membres que formen el Ple.

Article 19

19.1. Totes les sessions que faci el Ple s'hauran de convocar prèviament per escrit i dirigir a tots els membres.

19.2. La convocatòria que efectuï el Secretari del Consell, amb la signatura del President, haurà d'incloure l'ordre del dia de la sessió, amb indicació de la data, l'hora i el lloc en què es durà a terme. Si no hi han motius especials en contra, totes les sessions dels òrgans de govern tindran lloc normalment en el domicili seu del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya.

19.3. La convocatòria haurà de remetre's amb una antelació mínima de deu dies a la realització de la sessió.

Article 20

20.1. Per poder adoptar vàlidament acords en primera convocatòria, caldrà que hi sigui present en el moment de la votació, com a mínim, la majoria absoluta dels membres que representen la majoria absoluta dels col·legis professionals.

20.2. Si no hi hagués el quòrum suficient previst en l'apartat anterior, es farà una segona sessió mitja hora més tard de l'hora assenyalada per a la primera, sense que sigui necessari especificar-ho, la qual serà vàlida sigui quin sigui el nombre de membres assistents, sens perjudici del que disposa l'article 8.2 dels presents Estatuts.

Article 21

21.1. Tots els acords hauran d'adoptar-se per majoria de vots dels assistents, i complint el que preceptua l'article 8 d'aquests Estatuts, per bé que serà requisit necessari per a la validesa dels acords que votin afirmativament, com a mínim, més d'una quarta part de la representació dels col·legis professionals presents, amb independència, en aquest cas, dels membres de col·legis que puguin representar.

21.2. Qualsevol dels membres presents podrà sol·licitar que la votació es faci públicament, i s'haurà de procedir al recompte corresponent dels vots que representi cada Col·legi Professional.

Article 22

22.1. La Comissió Permanent és l'òrgan encarregat del govern i l'administració del Consell de Col·legis i haurà d'executar els acords del Ple i tenir cura del bon funcionament del Consell. Es reunirà almenys una vegada cada trimestre i podrà, en cas d'urgència, acordar el que cregui convenient per al bon govern del col·lectiu professional, amb l'obligació de rendir comptes al Ple dels acords, i en la primera sessió que tingui lloc.

22.2. La Comissió Permanent també podrà celebrar sessions extraordinàries quan el President del Consell ho cregui convenient, o bé ho sol·liciti una quarta part dels seus membres.

22.3. La convocatòria de les sessions que se ce-

lebrin es cursarà amb una antelació mínima de 48 hores, per escrit o per telègraf, amb indicació de l'ordre del dia de la sessió, la data, l'hora i el lloc en què se celebrarà.

Article 23

Per a la validesa dels acords que adopti la Comissió Permanent caldrà obtenir la mateixa majoria establerta per al Ple en l'article 21 dels presents Estatuts.

CAPÍTOL 3

Funcions del President, Vice-president, Tresorer i Secretari

Article 24

El President del Consell de Col·legis Professionals de Veterinaris de Catalunya n'exercirà la representació i coordinarà les sessions dels diferents òrgans col·legiats, presidirà les sessions que se celebrin, fixarà l'ordre del dia, ordenarà els pagaments, signarà la documentació del Consell i autoritzarà amb el seu vist-i-plau els certificats expedits pel Secretari de les actes del Ple i de la Comissió Permanent.

Article 25

El Vice-president substituirà el President en totes les funcions en cas de vacant, mort, malaltia, absència o qualsevol altra causa per la qual aquell no pugui actuar personalment.

Article 26

Correspondrà al Tresorer:

- a) Materialitzar la recaptació i custodiar els fons del Consell.
- b) Pagar els lliuraments que expedixi el Secretari.
- c) Informar periòdicament el Consell dels ingressos i despeses d'aquest i del desenvolupament de les previsions pressupostàries.
- d) Redactar els pressupostos anuals del Consell.
- e) Portar els llibres necessaris per a les anotacions dels ingressos i despeses del Consell.
- f) Autoritzar les notes de càrrec, lliurament i rebuts que signifiquin moviment del fons del Consell.

El Tresorer no podrà efectuar cap pagament si no és com a conseqüència del lliurament oportú proposat pel Secretari i visat pel President.

Article 27

Correspondran al Secretari les funcions següents:

- a) Estendre i autoritzar les actes de les reunions del Ple i de la Comissió Permanent.
- b) Donar compte dels expedients i assumptes que s'hagin de tractar a les reunions del Ple i a la Comissió Permanent.
- c) Portar els llibres d'arxiu, estendre i autoritzar els certificats que s'expedixin, lliurar les comunicacions, ordres i circulars que s'hagin de dirigir per acord del Ple, la Comissió Permanent o pel President, portar el cens de tots els veteri-

naris col·legiats de Catalunya, i també el llibre de registre de sancions.

d) Expedir els lliuraments de pagament, que sempre hauran de ser visats pel President.

e) Exercir les funcions de Cap del personal administratiu del Consell.

f) Redactar la memòria anual del Consell.

Article 28

28.1. El President del Consell de Col·legis de Veterinaris tindrà el tractament d'Excm. Sr., i la resta de Consellers d'Illm. Sr.

28.2. A tots els Consellers, se'ls lliurarà la medalla corresponent al seu càrrec i se'ls expedirà un carnet acreditatiu d'aquest, que estarà autoritzat pel President del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya.

TÍTOL 3

CAPÍTOL 1

Règim econòmic

Article 29

29.1. El Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya té plena capacitat jurídica en l'àmbit econòmic i patrimonial per al compliment dels seus fins, amb independència de l'autonomia en la gestió i administració que correspon als seus respectius col·legis professionals.

29.2. Tots els col·legis oficials de veterinaris de Catalunya hauran de participar en el sosteniment del Consell de Col·legis en la proporció i forma que estableixi el Ple, de manera que el Consell determinarà el percentatge de participació en la quota col·legial, que haurà de destinar-se per a sosteniment del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya.

Article 30

A més de la participació en els ingressos dels col·legis a què es refereix l'article anterior, els recursos del Consell de Col·legis podran ser els següents:

a) Recursos ordinaris.

a.1) Drets d'expedició de tota mena de documents, emissió de dictàmens i tots els drets que puguin derivar-se per serveis prestats a requeriment de terceres persones físiques o jurídiques.

a.2) La percepció de qualsevol tipus de rendes, interessos de capital i beneficis que es percebin per la gestió i administració del patrimoni.

a.3) Els drets d'intervenció professional.

a.4) Qualsevol altres de característiques similars.

b) Recursos extraordinaris.

b.1) Les dotacions, herències i llegats que es puguin atorgar a favor seu.

b.2) Les subvencions de qualsevol classe que li concedeixi la Generalitat de Catalunya, l'Administració de l'Estat o qualsevol altra corporació o institut.

b.3) Les derrames extraordinàries que el Ple pugui determinar per circumstàncies excepcionals.

b.4) Les quantitats que per altres conceptes puguin correspondre-li.

Article 31

31.1. L'exercici econòmic del Consell coincidirà amb l'any natural. Correspondrà a la Comissió Permanent presentar en la primera sessió ordinària que celebri el Ple perquè ho aprovi:

a) La liquidació i el compte de resultats del pressupost de l'exercici anterior i el balanç general amb un resum que reculli els resultats econòmics de l'exercici.

b) El projecte del pressupost de l'exercici pròxim, en el qual s'inclouran les partides d'ingressos i despeses corresponents.

31.2. Perquè els membres del Consell puguin realitzar les comprovacions oportunes, tots els documents previstos en l'apartat anterior hauran de ser a la seva disposició en la Secretaria del Consell.

TÍTOL 4

Vinculacions

Article 32

L'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya, com a organisme consultiu de caràcter científic i tècnic, quedarà vinculada al Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya.

Article 33

El Consell mantindrà contactes de col·laboració amb el Consell General de Col·legis de Veterinaris d'Espanya, hi tindrà la intervenció que la legislació de l'Estat li assigni, i perfeccionarà acords i convenis que acordin lliurement, i també amb qualsevol altres associacions o entitats relacionades amb la veterinària en l'àmbit estatal espanyol o estranger. El President del Consell tindrà la seva representació amb caràcter general davant el Consell General de Col·legis de Veterinaris d'Espanya.

TÍTOL 5

Jurisdicció disciplinària

CAPÍTOL 1

Disposicions generals i competència

Article 34

El Consell exercirà la jurisdicció disciplinària per sancionar les faltes comeses pels professionals en l'exercici de l'activitat professional o col·legial quan la persona afectada sigui membre de l'òrgan de govern de qualsevol Col·legi, o sigui membre del Consell; però en aquest darrer cas, la persona afectada no podrà prendre part ni en les deliberacions ni en l'adopció dels acords.

Conèixerà també dels recursos d'alçada interposats contra els acords dels col·legis respectius en aquesta matèria.

Article 35

Sens perjudici del Ple respecte a l'autonomia col·legial, el Consell podrà instar la iniciació i impulsar expedients disciplinaris la competència dels quals correspongui als col·legis i obtenir informació sobre els seus tràmits.

Article 36

No podrà imposar cap sanció sense instrucció prèvia d'un expedient disciplinari i sense audiència prèvia dels afectats. Tambè serà necessària la pre-existència de normes que defineixin les conductes sancionables i els tipus de sancions que correspongui aplicar.

Article 37

Són infraccions per incompliment dels deures professionals o col·legials les previstes en els Estatuts de cada Col·legi.

Serà d'aplicació als membres del Consell, en l'exercici del seu càrrec, la normativa dels integrants de les juntes de govern dels col·legis.

CAPÍTOL 2

Procediment

Article 38

38.1. El procediment s'iniciarà d'ofici, mitjançant denúncia o comunicació fefaent. En el supòsit que el Consell rebí qualsevol denúncia o comunicació sobre un col·legiat, ho farà avinent a la junta de Govern del Col·legi corresponent.

38.2. L'òrgan competent per iniciar l'expedient disciplinari podrà acordar la seva incoació o bé l'arxiu de les actuacions, que en aquest cas haurà d'expressar les causes que l'han motivat.

Article 39

39.1. L'acord d'incoació d'expedient disciplinari continuarà la designació d'un Instructor i d'un Secretari que s'encarregarà de tramitar-lo.

39.2. L'Instructor haurà de ser un membre de la Comissió Permanent i el Secretari podrà ser qualsevol persona al servei del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya que tingui les condicions i els coneixements idonis per dur a terme la seva funció.

Article 40

40.1. El procediment de tramitació es farà d'acord amb el que disposa la Llei de procediment administratiu vigent a Catalunya.

40.2. Caldrà notificar a l'interessat la incoació del procediment i nomenament de l'Instructor i Secretari.

40.3. L'Instructor ordenarà la pràctica de tots els actes i proves que portin a l'aclariment dels fets i la determinació de les responsabilitats susceptibles de sanció.

40.4. S'haurà de prendre declaració de la persona a la qual s'instrueixi l'expedient, i l'Instructor podrà sol·licitar els informes que consideri necessaris.

Article 41

41.1. A la vista de les actuacions practicades, l'Instructor formularà el plec de càrrecs, si fos procedent, en el qual instaran els fets imputats, els seus fonaments i la possible responsabilitat.

41.2. El plec de càrrecs es notificarà a l'interessat, el qual disposarà d'un termini de 10 dies per contestar-lo. A continuació s'obrirà el període probatori per un termini mínim de 10 dies i màxim de 30 dies, que haurà de ser notificat a l'interessat i en què es proposaran i es practican les proves oportunes, en les quals l'Instructor haurà d'intervenir necessàriament.

Article 42

42.1. L'Instructor formularà, en els 20 dies següents a la finalització de la prova, proposta de resolució en què es fixaran els fets, la seva valoració jurídica per determinar la falta, la responsabilitat i la sanció que s'hauria d'imposar. Aquesta proposta de resolució es notificarà a l'interessat perquè, en el termini de 10 dies, al·legui el que cregui convenient per a la seva defensa.

42.2. Escollit l'interessat, o transcorregut el termini sense cap tipus d'al·legacions, l'Instructor elevarà l'expedient a la Comissió Permanent perquè l'estudiï i el resolgui.

Article 43

43.1. La resolució posarà fi al procediment disciplinari, resoldrà totes les qüestions plantejades en l'expedient, serà motivada i determinarà la falta que es consideri comesa i la sanció que s'imposa.

43.2. La resolució es notificarà a l'interessat amb expressió dels recursos que corresponguin en contra d'aquesta, l'òrgan davant del qual s'haurà de presentar, i el termini per interposar-los.

TÍTOL 6

Recursos

Article 44

44.1. Contra els actes, les resolucions i els acords dels col·legis de veterinaris de Catalunya, dictats en l'exercici de funcions administratives, els col·legis afectats podran interposar-hi, en el termini de 15 dies a comptar des que fo-

ren notificats, recurs d'alçada davant el Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya.

44.2. Aquest recurs haurà d'estar raonat i fonamentat, es presentarà davant el mateix Col·legi que va dictar l'acte impugnatiu, que en el termini de 15 dies haurà de remetre'l al Consell, juntament amb l'expedient relatiu a l'acte o acord impugnatiu, si escau, juntament amb un informe sobre el recurs, elaborat per la Junta de Govern.

44.3. El Consell haurà de resoldre el recurs d'alçada en el termini de 3 mesos a comptar des que es va presentar, i si transcorre aquest termini sense notificar-se cap acord sobre el recurs, es considerarà denegat per silenci administratiu. L'acord del Consell, exprés o per silenci, exhaurirà la via administrativa, i es podrà interposar recurs contenciós administratiu dins el termini i en la forma que estableix la Llei i la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 45

45.1. Contra els actes, resolucions i acords del Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya, dictats en l'exercici de funcions administratives, els col·legis de veterinaris de Catalunya i qualsevol altre interessat podran interposar, en el termini d'un mes des que se'ls notifiqui, recurs de reposició.

El recurs, haurà de resoldre'l el Consell en el termini de 3 mesos des de la seva presentació, i si, transcorregut aquest termini, el Consell no notifica cap acord, es considerarà denegat per silenci administratiu.

Contra l'acord, exprés o per silenci, del Consell, podrà interposar-se recurs contenciós administratiu dins el termini i en la forma que estableix la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa.

45.2. S'exceptuen del recurs de reposició els acords del Consell que resolguin, de manera expressa o per silenci, recursos d'alçada.

TÍTOL 7

Relacions amb la Generalitat, el Consell General de Col·legis de Veterinaris d'Espanya i els Col·legis Oficials de Veterinaris de Catalunya

Article 46

46.1. El Consell de Col·legis de Veterinaris

de Catalunya es relacionarà amb la Generalitat en tot el que es refereix als aspectes institucionals i corporatius previstos en la Llei de col·legis professionals i aquests Estatuts, mitjançant el Departament de la Presidència o aquell en qui delegui.

46.2. En tot el que fa referència al contingut de la professió, es relacionarà amb la Generalitat, mitjançant tots els departaments del govern de la Generalitat la competència dels quals tinguin relació amb la professió veterinària.

Article 47

El Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya es relacionarà, d'acord amb el que preveu la legislació vigent i en la forma que convinguin en cada cas, amb el Consell General de Col·legis de Veterinaris d'Espanya mitjançant el seu President, que en serà el representant.

Article 48

Els col·legis oficials de veterinaris de Catalunya hauran de notificar al Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya:

- Els seus Estatuts i modificacions corresponents.
- El nombre dels components de les seves juntes de govern.
- El nombre de col·legiats el 31 de desembre de cada any.
- El nom de tots els col·legiats i les altes i baixes que es produeixin, amb expressió del motiu d'aquestes últimes, a fi de poder portar el cens oportú dels veterinaris col·legiats.
- Les sancions disciplinàries que imposin.

TÍTOL 8

Modificacions estatutàries

Article 49

49.1. Els Estatuts que regulen el Consell de Col·legis de Veterinaris de Catalunya podran ser modificats per acord del Ple del Consell, amb el mateix quòrum de votació previst en l'article 21 d'aquests Estatuts.

49.2. Serà necessària la convocatòria de sessió extraordinària del Ple per adoptar aquest acord.

(89.017.055)

□

Els projectes de VETERMÓN

Una de les accions més importants de VETERMÓN són els projectes per al desenvolupament. El personal dels projectes pertany a l'organització i és escollit pels membres de la Junta Directiva. Sobre cada projecte es realitza un informe previ una avaluació que té com a finalitat recollir la màxima informació possible sobre la zona on s'actuarà posteriorment. Després es presenta a la Junta Directiva perquè l'aprovi i, en cas positiu, un equip executa el projecte al lloc escollit un cop aconseguit el finançament, a fi i efecte de constatar que els objectius de cada projecte s'han consolidat.

El projecte més immediat de VETERMÓN és a Guatemala, concretament a la població de Todos los Santos, en el Departament de Huehuetenango. Els objectius d'aquest projecte són augmentar la producció local de proteïna d'origen animal destinada a l'alimentació humana, millorar l'economia familiar dels agricultors mitjançant els productes animals i fomentar la producció animal en una àrea en la producció agrícola és deficient a causa de les condicions climatològiques i, a més, hi ha una manca d'assistència tècnica pel que fa als organismes oficials. Gustavo Duch ens comentava amb molta il·lusió el desenvolupament d'aquest primer projecte: «Es treballarà el tema de les ovelles i de la cria familiar. D'una banda volem aconseguir una millora de la producció i també de la forma de desenvolupament. Fonamentalment, la idea del projecte és ensenyar la població a ser autosuficient i a que, en els tres anys de projecte, siguin capaços de continuar la tasca sense crear dependències. Es treballa molt en la formació de promotors pequaris i a construir un centre ramader. A més, tindrem una aula amb nadius escollits de les diferents viles per a formar-los i ells, a la vegada, formaran els seus veïns». Aquest projecte començarà el proper mes de gener, té una durada de tres anys i hi treballaran tres veterinaris.

Però VETERMÓN, segons ens comentava el seu president, té d'altres projectes: «Després de Guatemala volem, al setembre, fer una avaluació al Zaire, és un viatge curt d'un mes a càrrec d'un o dos veterinaris per a conèixer el terreny i fer una prospecció per a preparar el projecte definitiu». Al Zaire, concretament a la població de Kasando, es posarà en marxa un projecte avícola en coordinació amb un projecte agrícola dirigit per l'enginyera agrònoma Carme Altayó. Es treballarà en la formació i capacitat dels camperols en qüestió de sanitat i producció animal. Aquest projecte tindrà dos anys de durada i hi treballaran dos veterinaris amb un pressupost d'uns 10 milions de pessetes.

Aspecte de la reunió celebrada per VETERMÓN al Col·legi de Veterinaris de Barcelona.

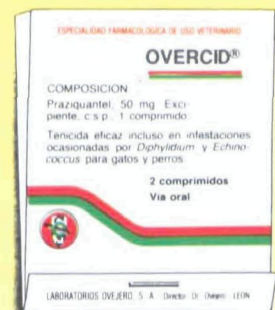
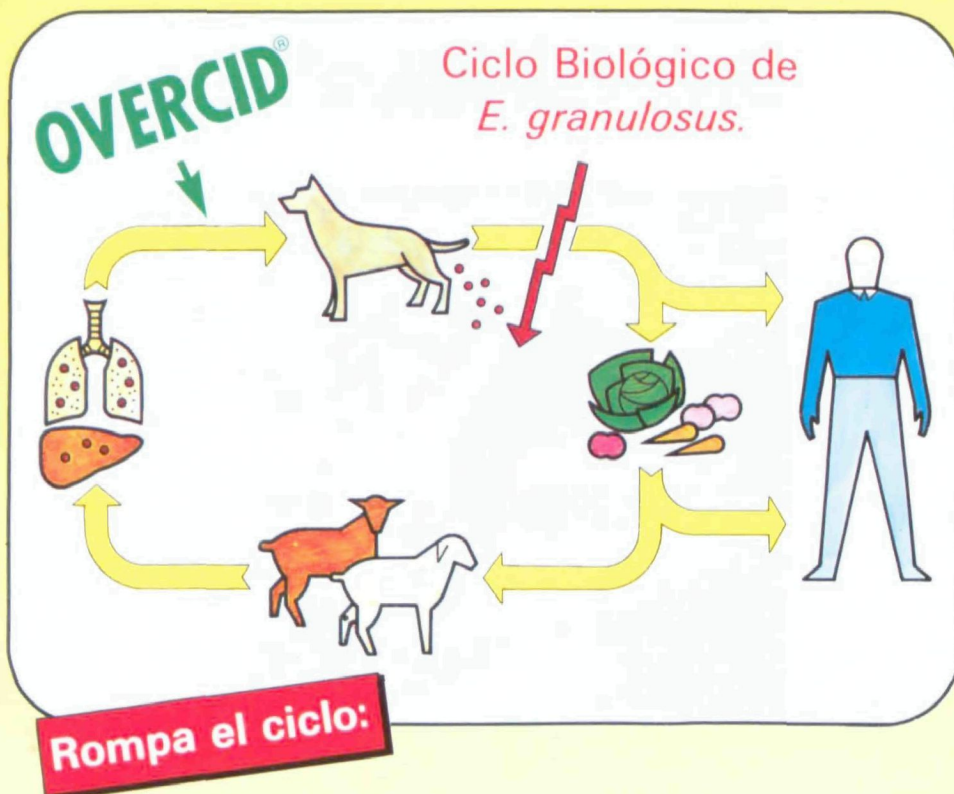
Gustavo Duch
President de
VETERMÓN.

A part d'això, VETERMÓN, també hi col·labora amb d'altres associacions com ara un projecte conjunt que té amb INTERMÓN: «L'Associació INTERMÓN de Catalunya ens va sol·licitar un veterinari per a col·laborar en un projecte que té al Chad. És un projecte d'agrònoms on només es treballava en la construcció de graners comunitaris. VETERMÓN col·laborarà aportant-hi el veterinari i fent-ne el seguiment. □

OVERCID

TENICIDA ESPECIFICO CONTRA FORMAS ADULTAS Y JUVENILES DEL GENERO *ECHINOCOCCUS*

LA HIDATIDOSIS ES LA 2.ª ZOONOSIS EN IMPORTANCIA
EN ESPAÑA

- Cumplimente adecuadamente el programa sanitario de lucha contra la Hidatidosis.
- No alimente a su perro con vísceras sin cocer.
- Utilice OVERCID[®] (Praziquantel).

PRAZIQUANTEL es la droga tenicida más eficaz y más ampliamente utilizada para la eliminación segura de *E. granulosus* aún en animales ampliamente infestados.

OVERCID[®] es el preparado cuyo principio activo es el Praziquantel con un excipiente especial que permite la máxima actividad quimioterápica en el intestino delgado del animal.

La veterinària municipal a Barcelona

A Barcelona, els serveis de veterinària municipals estan disminuint considerablement i resulten força preocupants les conseqüències que d'aquest fet se'n poden derivar. Revisant els col·legiats que pertanyen a la plantilla de veterinaris de l'Ajuntament de Barcelona, és sorprenent la reducció d'aquests i el fet que molts es troben propers a la jubilació. Al 1973 eren 75 els tècnics superiors veterinaris que integraven el cos de veterinària municipal i, en l'actualitat, no hi arriben a 20. A més d'aquestes dades, sembla que, de moment, no hi ha gaires esperances que augmenti el nombre de col·legiats en la plantilla actual. A tot això, hem d'afegir-hi que, analitzada l'edat dels actuals funcionaris, comprovem, com apuntavem, que més del 50 per cent es troben propers a la jubilació. Es pot fer un eficaç control dels aliments a Barcelona amb la plantilla actual? Recordem que la inspecció sanitària dels aliments, segons la legislació vigent, és responsabilitat de la professió veterinària. Els veterinaris són els únics tècnics que tenen la formació adient per portar a terme aquesta tasca i, per això, la legislació dels països comunitaris confia la vigilància dels aliments als veterinaris.

Serveis de l'Escorxador a Mercabarna i al mercat central

L'antic escorxador de Mercabarna, situat en els terrenys de l'actual parc de l'Escorxador, tenia una plantilla formada per un director veterinari, dos veterinaris en la nau de boví, dos veterinaris en la llanar i equina, altres dos veterinaris en la nau de porcs i un veterinari en el mercat de bestiar i documentació. Ara la situació és molt diferent; la plantilla està formada per un director tècnic sanitari i tres veterinaris. Aquesta

situació queda molt llunyana de les normes que aconsella la Comunitat Econòmica Europea.

L'antic mercat central del peix i el mercat central de fruites i verdures disposava de quatre veterinaris encarregats del servei. En l'actualitat, s'ha traslladat a Mercabarna i només hi ha un cap de servei i dos veterinaris.

Mercats municipals

En els mercats, abans hi havia destinats 18 veterinaris que controlaven un o dos mercats així com els comerços de la zona. Tots ells depenien del Cap del cos. Actualment, la ciutat de Barcelona ha quedat dividida en deu districtes i el pla establert és que a cada districte hi hagi un tècnic superior veterinari, però la jubilació de dos vels veterinaris ha deixat dos districtes vacants i, pel moment, no s'han cobert.

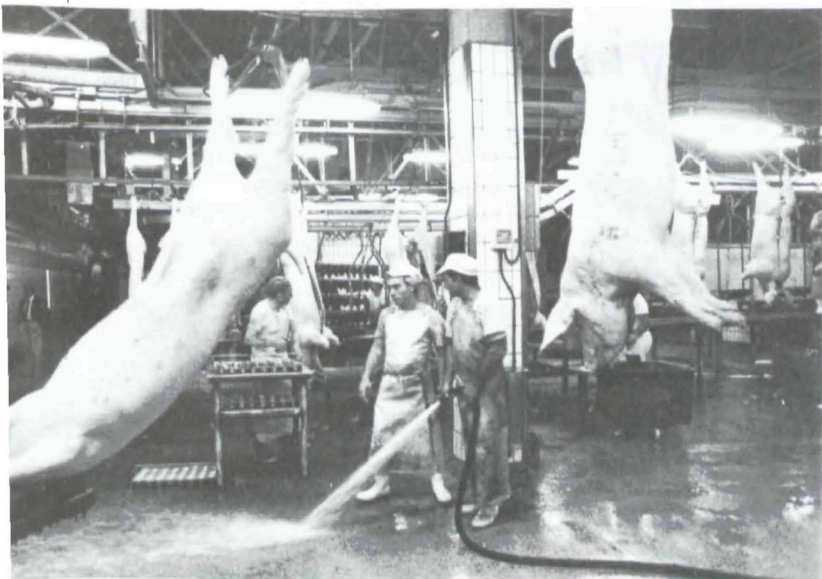
La divisió per districtes no sembla gaire encertada ja que alguns d'aquests són molt extensos, serveixi com a exemple el districte de l'Eixample amb una superfície de 7,47 quilòmetres quadrats i una població total de 280.408 habitants.

Un altre factor desfavorable és la manca de coordinació entre els veterinaris dels districtes i els serveis centrals, atès que els veterinaris depenen del seu districte i no tenen cap relació amb la resta de companys.

Amb aquesta cobertura de personal i la distribució, és impensable que es pugui fer una inspecció diària a tots els mercats municipals. D'altra banda, les dades exposades anteriorment fan suposar, conseqüentment, un possible deteriorament en la higiene, un control insuficient dels aliments i un augment dels fraus de qualitat.

El problema exposat és molt important a la ciutat de Barcelona, ja que és un municipi que no disposa de farmacèutics titulars, els quals podrien tenir a càrrec el control dels aliments no animals, i és per això que tot el control dels aliments és responsabilitat única dels veterinaris. Pensem, altrament, que la societat moderna ha comportat un canvi en els hàbits alimentaris i ha exigint una demanda d'una nova forma de consum cada vegada més extesa com són els precuinats, els plats preparats o els congelats. Tots aquests aliments exigeixen una vigilància més acurada i una necessitat d'informació i educació sanitària per als distribuïdors.

Aquesta és una descripció de la realitat actual en els serveis municipals que, evidentment, obliga a fer una reflexió. La responsabilitat no és solament de la professió, sinó també de l'administració sanitària municipal, en la qual tot el poble ha dipositat la seva confiança; la confiança, però, si no és ben merescuda, es pot perdre fàcilment. □

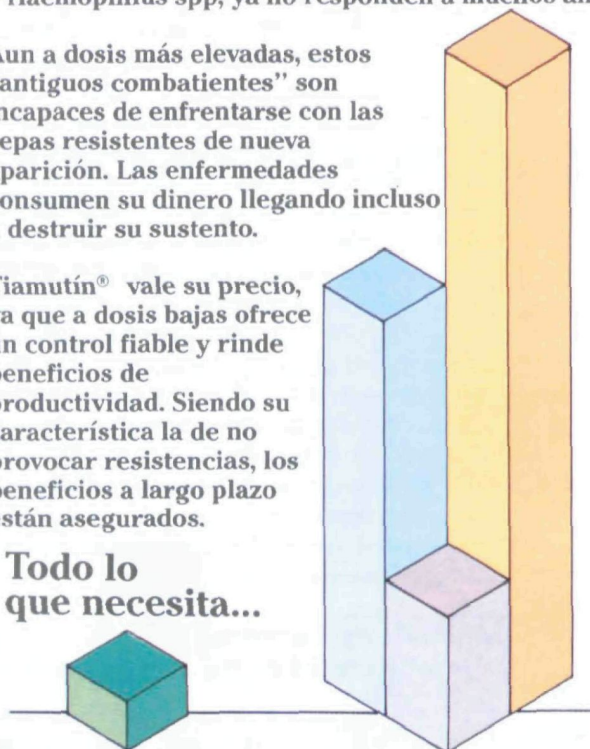
Combata la ola mortal...

La aparición de resistencias es una amenaza creciente. Los Mycoplasmas, Treponemas, Gérmenes Gramm positivos y Haemophilus spp, ya no responden a muchos antiinfecciosos.

Aun a dosis más elevadas, estos "antiguos combatientes" son incapaces de enfrentarse con las cepas resistentes de nueva aparición. Las enfermedades consumen su dinero llegando incluso a destruir su sustento.

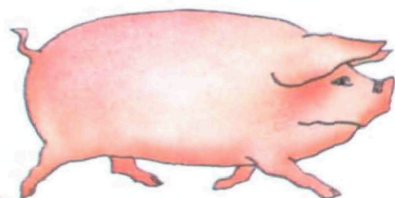
Tiamutín® vale su precio, ya que a dosis bajas ofrece un control fiable y rinde beneficios de productividad. Siendo su característica la de no provocar resistencias, los beneficios a largo plazo están asegurados.

Todo lo
que necesita...

TIAMULINA OTROS ANTIINFECCIOSOS

Representación de las cantidades relativas (concentraciones inhibitorias mínimas) de tiamulina y otros antiinfecciosos comunes que se necesitan para detener la propagación de los gérmenes patógenos. Disponemos de datos a su disposición.

tiamutin®

Investigación suiza más experiencias en todo el mundo.

Es un producto producido por SANDOZ (Basilea)

Fabricado y distribuido en España por:
LABORATORIOS CALIER, S.A.
Travessera de Gràcia, 43 - 08021 Barcelona
Tel. (93) 214 10 04 - Télex 54545 - Fax 201 16 52

Distribuidor exclusivo para Portugal:
QUIFIPOR, Lda.
Avda. Barbosa du Bocage, 45, 6° - 1000 Lisboa
Tel. 73 28 62 - Télex 64864 - Fax 73 26 09

Un
Futuro
Seguro

Carta del Col·legi de Barcelona als seus col·legiats funcionaris

El Col·legi Oficial de Veterinaris de la Província de Barcelona ha acordat de defensar i fomentar l'aplicació estricta de la legislació vigent (Reglament d'Escorxadors) entre els seus col·legiats, tot i que això pugui representar una possible aturada dels sacrificis per tuberculosi i d'altres malalties en campanyes de sanejament.

Tanmateix, el Col·legi agrairia que qualsevol anormalitat o circumstància denunciabla al respecte, la comuniqués per escrit a la Junta. D'aquesta manera, es podrien prendre les mesures oportunes en defensa del col·lectiu veterinari.

Aquest acord també compta amb el suport del Sindicat de Veterinaris de Catalunya.

Normes deontològiques

El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya, atès el que disposa l'article 16, apartat b), de la Llei 13/1982, de 17 de desembre, de Col·legis Professionals, vigent a Catalunya, ha resolt aprovar les normes deontològiques comunes a la professió veterinària.

D'aquesta manera, el Consell compleix amb la funció coordinadora entre els diversos Col·legis que l'integren, prevista en l'article 45 del Reglament de Col·legis Professionals de Catalunya, aprovat pel Decret 329/1983, de 7 de juliol, sense perjudici que cada Col·legi estableixi en els seus Estatuts els tipus de faltes i sancions corresponents.

Les presents normes deontològiques es limiten, exclusivament, al territori de Catalunya. En tot moment es respectaran les oportunes vinculacions amb el «Consejo General de Colegios Veterinarios de España» i es mantindran les relacions de col·laboració i coordinació corresponents per a la millor defensa dels interessos i drets comuns a la professió veterinària.

Barcelona, setembre de 1989

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. L'objecte i les formes d'exercir la professió.
2. Diverses activitats considerades com exercici professional.

II. DEURES GENERALS DELS VETERINARIS

1. Relacionats amb la professió.
2. Relacionats amb els títols utilitzats.
3. Relacionats amb els mitjants de comunicació i publicacions.

4. Relacionats amb els clients.
5. Relacionats amb els medicaments.
6. Relacionats amb certificats i documents.
7. Relacionats amb els companys de professió.
8. Incompatibilitats.
9. Compatibilitats.

III. DEURES ESPECÍFICS EN L'EXERCICI LLIURE DE LA PROFESSIONI

A) DISPOSICIONS COMUNES A L'EXERCICI INDIVIDUAL I COL·LECTIU

1. Principis de la pràctica professional.
 2. Conceptes previs.
 3. Instal·lació i canvi de locals.
 4. Publicitat.
 5. Relació amb altres veterinaris.
 6. La consulta amb altres veterinaris.
 7. Informes i contrainformes com a experts professionals.
 8. Cessament en l'exercici professional lliure.
- ##### B) EXERCICI VETERINARI EN COMÚ.
9. Classes d'exercici veterinari en comú.
 10. Associació de veterinaris.
 11. Substitució en servei de guàrdia.
 12. El veterinari assistent a una consulta o clínica.
 13. Pràctiques d'aprenentatge dels alumnes de veterinària en consultes o clíniques i dels Llicenciats en període de perfeccionament.

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. L'objecte i les formes d'exercir la professió.

- 1.1. El veterinari dedica la seva professió a:
 - La prevenció, el diagnòstic i el tractament de les malalties dels animals.
 - La conservació i el desenvolupament zootècnic.
 - L'activitat relacionada amb la vida dels animals.
 - Protegir la salut pública.
 - La nutrició animal.

1.2. Formes d'exercir la professió:

- a) Com a professional lliure.
- b) Com a professional assalariat.
- c) Com a funcionari de l'Estat, Comunitat Autònoma, Província o Municipi, i dins l'Estat com a funcionari civil o militar.

2. Diverses activitats considerades com a exercici professional.

- 2.1. La Clínica Veterinària en relació amb els animals:
- 2.2. La vigilància veterinària de:
 - Producció de béns d'origen animal pel consum humà.
 - Els processos de conservació de productes d'origen animal pel consum humà.

- La circulació i la comercialització dels productes d'origen animal pel consum humà.
- 2.3. La planificació d'explotacions agropecuàries.
 - 2.4. L'organització i direcció tècnica d'explotacions agropecuàries.
 - 2.5. L'emissió d'informes i dictàmens sobre assumptes o matèries que precisen dels coneixements veterinaris (específics o en col·laboració amb altres professionals).
 - 2.6. L'activitat docent en les matèries o àmbits de coneixement pels quals es precisi o habiliti el Títol de Llicenciat o Doctor en Veterinària.
 - 2.7. L'activitat investigadora en clíniques, laboratoris, establiments i institucions de tota mena sobre matèries que requereixen els coneixements veterinaris.
 - 2.8. L'assessorament, consulta o estudi en matèria veterinària a petició de tercers o de les Administracions Públiques.
 - 2.9. La direcció o participació en programes promoguts per Administracions Públiques o altres entitats privades, dirigits a la salut pública, la conservació del medi ambient, la protecció dels consumidors, la higiene alimentària, la producció i sanitat animal i el desenvolupament ramader.

La publicació de les Normes Deontològiques comunes a la professió veterinària catalana, us les lliurarà properament el vostre col·legi.

Reclamació triennis al 100%

L'Ordre de 17 d'abril de 1989 disposa en compliment de la sentència dictada per la A.T. de Burgos de data 15.07.89 en el recurs contenciós administratiu promogut per D. Pedro A. Ordoñez García sobre la petició de reconeixement i abonament sense cap mena de reducció dels triennis que té acreditats com a veterinari titular.

En conseqüència, es declara el dret del veterinari al reconeixement dels triennis en el Cos de Veterinaris titulars al 100% del seu valor en igualtat de condicions que els tenen reconeguts la resta de funcionaris de l'Administració Pública del seu mateix nivell i titulació, amb plena efectivitat tant en situació d'actiu com de jubilat i amb el dret a la corresponent percepció material, en una o altra situació a partir dels cinc anys anteriors a la presentació de la seva sol·licitud davant l'òrgan de l'Administració que es va efectuar.

UNA ANÀLISI DELS VADEMÈCUMS DE VETERINÀRIA: ELS FÀRMACS ANTIMICROBIANS EN MEDICINA DE PETITS ANIMALS (I)

El progrés i la recerca en tots els camps del saber ens afecten especialment com a professionals de la salut. El ritme de l'evolució i el canvi en el camp de la ciència veterinària comporten l'aparició d'un gran nombre de noves tècniques i alternatives que ens obliguen a una formació continuada.

En el seu vessant terapèutic, el veterinarí es basa, en bona mesura, en la informació que faciliten els Vademècums. Els aspectes qualitius i quantitius d'aquesta informació són objecte d'una anàlisi detinguda en aquest i successius treballs.

Cada dia més, augmenta la importància de la formació continuada dels professionals. L'avanç en qualsevol disciplina científica es produeix d'una forma extraordinàriament ràpida, de manera que, el que ahir era vàlid avui ha pogut quedar obsolet. Això obliga el veterinarí a una renovació permanent dels seus coneixements per tal de poder exercir amb dignitat la seva feina. Aquesta necessitat d'actualització és encara més gran en el terreny de la terapèutica, on la constant aparició en el mercat de nous medicaments crea la sensació d'una evolució accelerada. Difícilment, el clínic pot aprofundir detingudament en l'allau de fàrmacs que les cases comercials ofereixen. Per tot això, una de les fonts més consultades en medicina és el vademècum. En el nostre país els vademècums de més àmplia difusió, en el camp mèdic-veterinari, són el vademècum Garsi i el de Veterindústria.

Donada la seva importància com a obres més rellevants d'informació farmacològica, hem cregut convenient de fer-ne un estudi amb un cert aprofundiment. Evidentment, l'espai ens obliga a limitar aquesta revisió. Per al creixement de la clínica dels animals de companyia i la possibilitat de fer-los uns tractaments més acurats, ens centrarem ara en l'oferta de fàrmacs antimicrobians per a aquestes espècies.

Material i mètodes

A partir de la informació facilitada pel vademècum Garsi 87/88 i Veterindústria 88 s'ha analitzat cadascun dels preparats antimicrobians d'administració oral i parenteral,

prescindint dels d'aplicació tòpica. S'ha tingut en compte la presentació, el nombre de components actius, la naturalesa qualitativa de les associacions i les informacions que es donen en els apartats d'indicadors: efectes secundaris, contraindicacions i interaccions. En aquest treball ens centrarem en el tres primers aspectes: presentació, associacions de principis actius i naturalesa d'aquests.

Resultats

S'ofereixen un total de 190 presentacions antimicrobianes amb indicacions específiques per a animals de companyia; d'aquestes, 44 són orals (23,16%) i 146 d'administració parenteral (76,84%) (Fig. I). L'estudi del nombre de components actius ens assenyalava un elevat predomini de les associacions sobre

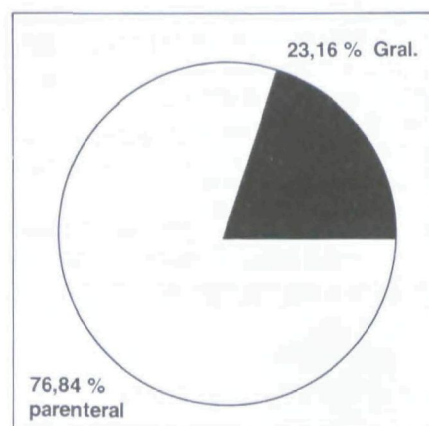

Fig. I. Relació entre formes farmacèutiques orals i parenterals.

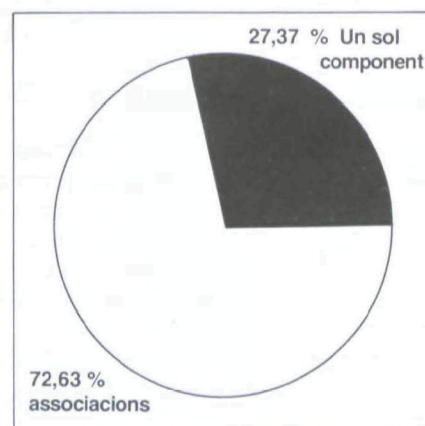

Fig. II. Relació entre els preparats farmacèutics amb un sol component actiu i les associacions.

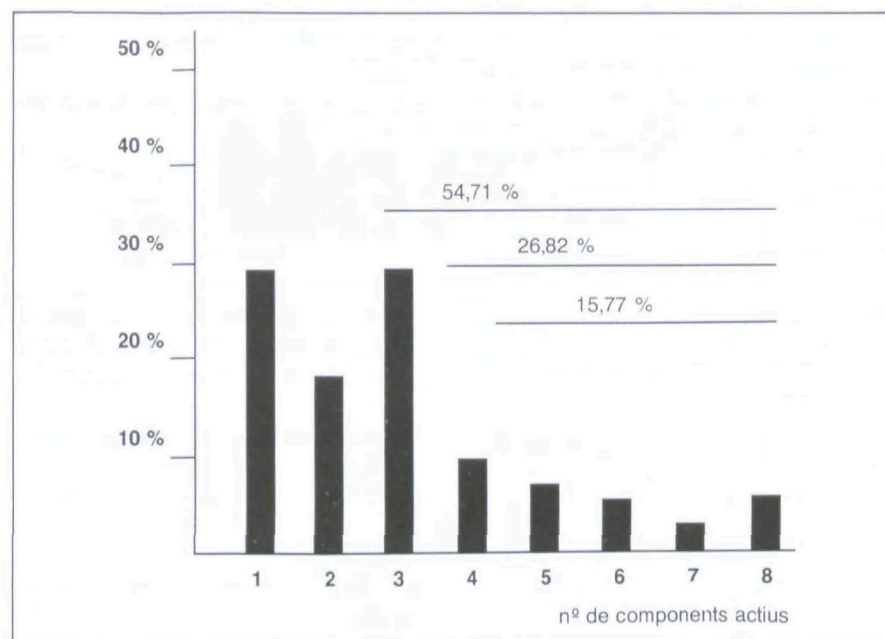

Fig. III. Composició dels preparats.

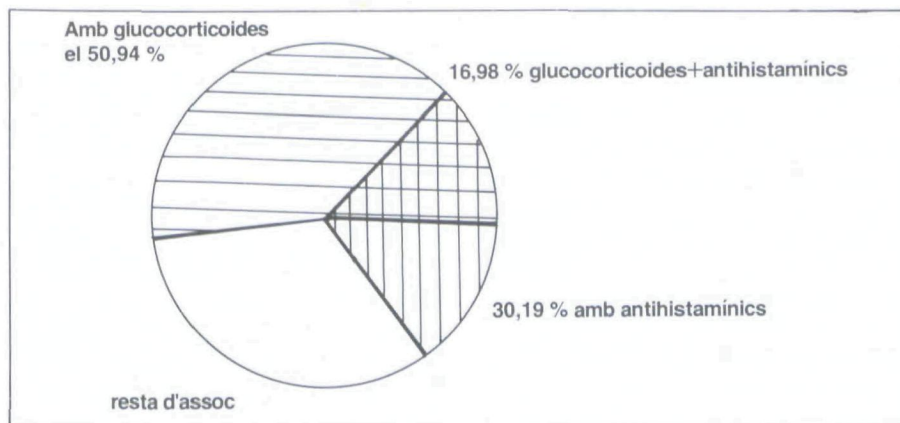

Fig. IV. Presència del antiinflamatori esteroidal i/o antihistamítics en les associacions mixtes.

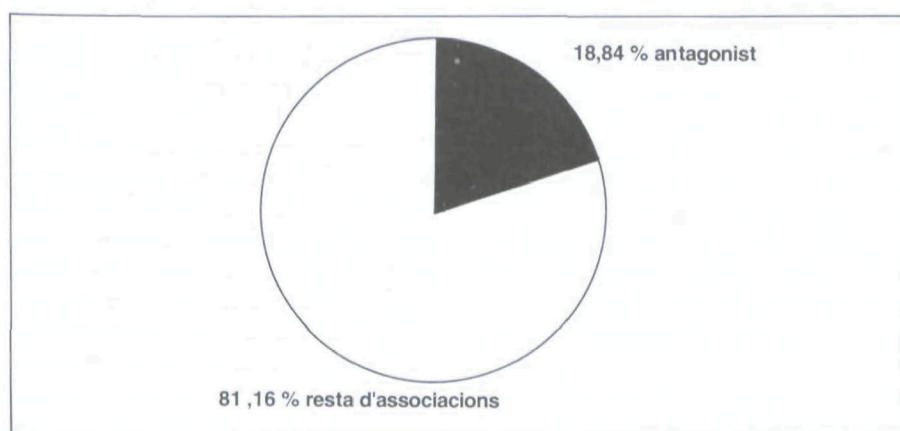

Fig. V. Associacions de reconegut efecte antagonista.

aquelles especialitats d'un sol component. Així menys d'un terç d'aquestes (27,37%) consten només d'un principi actiu, mentre que la resta (76,67%) contenen com a mínim dues substàncies actives (Fig. II). Cal remarcar l'existència d'un percentatge significatiu de prestacions amb 7 o més principis (Fig. III).

A la vegada, existeixen diferències importants en la composició qualitativa de les associacions entre antimicrobians i d'altres fàrmacs segons si la forma és oral o parenteral. D'aquesta manera, podem veure com en les associacions mixtes (antimicrobians amb altres fàrmacs en un mateix preparat) de presentació oral, predominen com a substàncies actives acompanyants les vitamines (40,74%) i/o els anticolinèrgics. Igualment, en les formes orals predominen les associacions d'antimicrobians d'escasa o nul·la absorció enteral. En les prestacions parenterals mixtes predominen les associacions d'antimicrobians amb antiinflamatoris esteroidals (50,94%) o antihistamítics (30,19%). D'aquests, un 16,98% contenen associats fàrmacs antimicrobians amb antihistamítics i glucocorticoides alhora (Fig. IV).

Dintre dels compostos d'aplicació parenteral, l'antibiòtic o quimioteràpic escollit varia també segons la composició global del preparat. Així trobem que entre tots els preparats d'aplicació parenteral amb un sol principi actiu (43 en total), les penicil·lines més freqüents són les d'ampli espectre (ampicil·lina i amoxicil·lina) amb un total de 9 preparacions. La gentamicina és l'aminoglucosídic més present en el mercat amb 12 prestacions on apareix com a únic principi actiu.

En preparats parenterals de 2 o més components (ja siguin mixtos o d'antimicrobians exclusivament), l'associació més repetida és la d'una o diverses penicil·lines —generalment la penicil·lina G procaïna i la Penicil·lina G k—, amb un aminoglucosídic, que la majoria de les vegades és la dihidroestrep·tomicina. D'un total de 103 associacions d'aplicació parenteral, 50 segueixen aquesta pauta. El cloranfenicol apareix associat a d'altres substàncies actives (antimicrobians o no) en 23 d'aquests 103 preparats; i l'associació sinèrgica d'una sulfamida amb el trimetopim en 7 ocasions.

Considerant només la naturalesa de l'associació entre substàncies antimicrobianes, ja

siguin orals o parenterals, podem constatar que en un 18,84% es dona una associació bactericida —bacteriostàtic que pot produir un efecte antagonista entre aquests—. Es el cas de les penicil·lines amb el cloranfenicol o els aminoglucosídics amb les tetraciclins. No hem inclòs en aquest apartat les associacions de polimixines amb un bacteriostàtic d'ampli espectre, perquè estan en discussió el seu possible antagonisme (Fig. IV).

Conclusions

El principal objectiu d'aquest article és tan sols deixar constància d'una sèrie de dades que creiem de força interès per a tots els professionals. Queden per exposar les anàlisis fetes de les informacions que subministren els vademècums d'indicacions, contraindicacions, efectes secundaris i interaccions de tanta importància per l'aplicació d'una terapèutica adequada.

L'elevada oferta d'associacions a dosis fixas; d'associacions d'antibiòtics amb antiinflamatoris esteroidals i antihistamítics —molt qüestionades en medicina humana i veterinària— i la presència d'associacions d'antibiòtics amb un efecte antagonista reconegut arreu, són temes de reflexió i debat en qualsevol país i, per això, es fa més necessària i útil l'opinió de totes les parts implicades.

Josep Dalmau i Riera
M. Consol Roig i Oltra
VETERCLINIC
Clínica Veterinària del Baix Llobregat

Bibliografia

- Aronson A.L., Kirk R.W. «Antimicrobial drugs». In Ettinger Textbook of veterinary internal medicine. 2a. Ed. Saunders. Philadelphia. pp. 338-366. 1983.
- Erill S., García J.A., Laporte J.R. «Las especialidades farmacéuticas en España: un análisis del Vademecum Daimon 1971». *Anales Med. (Barcelona)* 50: 302-315. 1973.
- Goodman Gilman A., Goodman L.S., Rall T.W., Murad F. «The pharmacological basis of therapeutics». 7th Ed. MacMillan.
- Guia de productos zoonosanitarios 1988. Veterindustria. Gerona.
- Jenkins W.L. «Pharmacologic Principles in Therapeutics». In Ettinger Textbook of veterinary internal medicine. 2nd. Ed. Saunders. Philadelphia. pp. 321-337. 1983.
- Laporte J.R., Costa J., Arnau J.M. *Index farmacològic*. Acadèmia de Ciències Mèdiques. Barcelona. 1987.
- Laporte, J.R., et al. «Prescripció i ús de medicaments». Col·legi de metges de Barcelona. Ed. Laia. Barcelona. pp. 13-52. 1986.
- Vademècum de veterinària Garsi 87/88. Madrid. 1987.

LA NECESSITAT DE FIXAR EL LLENGUATGE VETERINARI CATALÀ

Exercir correctament en una professió exigeix, com a un punt més de la formació, saber expressar-hi amb uns conceptes clars i concisos. La parla popular, la «de camp», en definitiva la del sector primari de producció, és sovint plena de mots propis, alguns de ben peculiars, que si bé defineixen clarament unes idees determinades, romanen fosques per a aquell que no està aversat a oir-les. En alguns casos, fins i tot, poden induir a error: per analogia de paraules, perquè el mot no ha evolucionat respecte d'una idea ancestral, etc... És feina de tots —ramaders, però també veterinaris i enginyers agrícoles— fer un esforç per conèixer-les, i no tan sols per saber-ne el significat sinó també per emprar-lo quan calgui.

Tenim una bella mostra de mots aplicats al bestiar, sovint, de creació pastorívola. Segurament han anat perpetuant-se de generació en generació des de que foren creats: potser des que l'home va anar domesticant els animals en iniciar-se en la vida pastoral? Valuós tresor lingüístic d'arrel sovint molt pregon, que no hem de deixar de tenir. I molt menys ara, en la reconstrucció —que ha d'ésser integral— de la llengua catalana.

El descuit que hi ha hagut durant molt de temps en tot allò que es refereix a la nostra parla, la necessitat d'estudiar en llibres escrits en llengües que no són la nostra i, fins fa ben poc, també l'obligació de cursar a fora els estudis de veterinària, l'ús de materials i procediments —diagnòstics, terapèutics...— forans i l'oblit de tradicions antigues han fet que perdéssim, ai las, una pila de mots d'interès. Agreujat, a més, pel desig d'alguns homes de no emprar determinats mots «poc cultes» si usaven paraules populars.

I per altra banda ens han anat desapareixent molts dels creadors, els nostres vells pastors!

De tot això podem deduir, en brolla amb tota claredat, que cal que la Veterinària, heretada de l'antiga Manescalía —«l'art de guarir les bèsties»—, reconstruïxi el seu llenguatge científic. I que ho faci forjant l'aplec de totes les paraules tècniques que ara es troben espargides, tot depurant-les d'influències estranyes i creant, d'acord amb les normes del català actual, els mots que avui encara pot no tenir normalitzats. Sotmetent alhora els dubtosos a les regles generals de

la llengua per subjectar-los a les desinències gramaticals establertes.

Una de les branques de la Veterinària que necessita d'un major nombre de veus és l'Etnologia, especialment en tot allò referit a la fesonomia del bestiar: regions anatòmiques, aspecte, defectes físics... Els pastors, en general, han creat una pila de noms per designar tots els animals, ja que sigui aplicats per grups, individualment, per espècies, per edats, per llur aspecte, per les seves parts, per les seves característiques: *bestiar de peu rodó* (perissodàctil), *bestiar de peu forcat* (artiodàctil), *barra* (mandíbula), *budell* (intestins), *budell primer* (duodè), *budell cular* (recte), *païdor* (estómac), *tendrum* (cartílag), *clau* (ullal), *garró* (part inferior de la cama de darrera), *llit* (membranes ferals), *natura* (òrgans genitals), *remes* (potes), *xisclo* (d'un sol testicle), *baciú* (que no cria o no està fecundat), *quissoi* (cadell de gos), *llavora* (truja jove destinada a la cria), *ca pigall* (el que acompanya un cec), etc.

També en Patologia tenim una munió de paraules populars designatives de molts processos morbosos. Exemples: *aigüerol* (hidrartrosi del peu), *alifac* (hidrartrosi de la sofraja), *esparavany* o *esparverany* (exostosi de la part lateral interna de la canya de la cama de darrera), *esplugar* (netejar de polls o de puces), *gamadura* (distomatosi), *grapa* (excrecència ulcerosa que es forma als junts dels remes), *llúpia* (hidrartrosi del genoll), *pigota* (verola), *ronya* (sarna), etc.

Totes aquestes paraules convé de servir-les com a una part de la sinonímia tècnica, especialment en el quefer diari clínic del veterinar; així, podent expressar una idea amb diverses paraules la llengua ben segur que en surt guanyadora.

A més d'aquestes, normalitzades, n'hi ha d'altres que són variants locals, no podent deslliurar-se de llur origen, i, a voltes, de llur terminació estranya. Però és convenient servir aquestes veus ja existents, malgrat el seu origen limitant, puix moltes ja tenen en el llenguatge veterinari una existència que justifica el seu ús general. Així: *moltó bailat* (de banyes girades cap enfora), *buida* (femella que no ha concebut), *clau* (exostosi prop de la corona), *clau passat* (amb un tumor a ambdós costats de la quartilla), *corba* (exostosi de la part de fora de la canya de la cama de darrera), *corc* (càries), *esborrament* («intertrigo»), *escarot d'abelles* (conjunt d'abelles en emigració), *gabarro* (estat de degeneració i gangrena del rodet), *galàpet* (carcinoma del peu), *moltó garrofi* (de banyes molt petites), *mal de pota* (glossopeda), *mal roig* o *mal vermell* (crisipela), *mascard* (que té la pell cla-

pada blanca i negra), *mesell* (cisticercosi), *prims del ventre* (illada o engonals), *quartilla* (part baixa de la canyella), *renilla* (formació còrnia en forma de cuny de la palma del casc), etc.

Alguns mots han anat caient en desús, i aniran restant en l'oblit perquè es refereixen a coses que ja no es fan: *afaitar el bestiar gros*, *enriatar*, etc.

Cal iniciar ara, ja, un estudi seriós, començant per la recopilació del llenguatge vivent. Corre per les nostres viles, pobles, prats, masies..., en boca dels pastors i pagesos, un tresor que hauriem de recollir amorosament; ja coneixem quí s'hi afanya, però els Països Catalans són grans, i és gran la varietat de paraules i accepcions que es cullen ací i allà. Quin bé no fariem tots els de la professió prenent-nos la petita molèstia d'indagar el llenguatge de les comarques que ens envolten! Pensem que els veterinaris són usualment gent d'un gran contacte amb el pagès; la tasca que puguin fer serà tal volta humil, però d'una gran utilitat: a on menys es sospita, s'hi troben paraules que sovint pensàvem que no les teníem en la nostra llengua.

Un recurs que tampoc no hem d'oblidar per reconstituir el nostre llenguatge veterinari és la consulta dels documents antics i dels nostres clàssics dels segles XIII —*Llibre del Ordre de Cavalleria*, de R. Llull...—, XIV —*Ordinacions fetes per lo molt alt senyor en Pere Terç Rey d'Aragó sobre lo regiment de tots los officials de la sua Cort*—, XV —*Recull de Eximplis e miracles, gestes e Faules e altres ligendes, Lo Cavaller, Llibre de conexences de spicies e de drogues, Llibre de Julio Fronti, de la art de caualeria*...—, XVI —*Llibres de Menescalía*, de M. Dieç, *Llibre d'animals de caçar*...— i XVIII —*Llibre dels Secrets d'Agricultura casa rustica y pastoril*, de M. Agustí, *Llibre dels feytz darmes de Catalunya*, de J. Gaspar...—; en molts casos ens podran aclarir dubtes i ens permetran depurar les corrupcions del llenguatge usual que poguessin haver influït en les veus, tot permetent així ressuscitar estructures abandonades o el nom amb què els nostres avantpassats designaven certs elements que els eren molt familiars.

Hi ha, finalment, moltes paraules i elements constructius que corresponen a coses modernes, procediments i mètodes, materials i processos que tenen noms poc catalans, puix que són de coses que ens són vingudes de fora. No seria una gran troballa que aquelles persones que per llur estudi podrien fer-ho hi donessin una dessinència apropiada per la nostra llengua? Ho deixem a la vostra consideració.

Voldríem, amb tot això, poder demostrar la necessitat de reconstituir i fixar el llenguatge veterinari català. Un cop fet, caldria formar, amb aquest recull, el *Diccionari veterinari català*.

Hem de fugir, doncs, amb repugnància però també amb valentia, de les paraules preses d'altres llengües, dels mots inventats o dels manlleus que vénen a significar idees aproximades a les que volem expressar, però que no tenen la precisió del que volem exposar! Deturem la invasió de mots que ens són estranys i reconquerim allò que hem perdut!

I a nosaltres, autors, no ens sap gens de greu haver tingut l'audàcia d'aquests comentaris si la llengua que estimen tant hi guanya, per poc que sia. I el nostre desig és molt més gran que l'enginy que poguem tenir per fer-ho.

Pic del Canigó (Conflent), agost de 1989
Toni Argelich,
Pere-Miquel Parés,
Carles Soler
Metges Veterinaris

REIVINDICACIONS DEL SINDICAT DE VETERINARIS DE CATALUNYA

El sindicat de Veterinaris de Catalunya ha anat fent tot un seguit de reivindicacions adreçades als òrgans de la Generalitat adients.

Durant tres anys, aquestes converses ens han fet pensar que, a banda de diluir situacions dispareixes i insostenibles, no han tingut cap ressò en l'Administració de la Generalitat. En el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'han dut a terme tres canvis de situació geogràfica dels veterinaris adscrits a l'esmentat Departament i, encara, segons di-

verses manifestacions, aquest darrer no serà l'últim. És per això que pensem que els tres primers no eren correctes.

Les funcions i tasques a realitzar encara avui no les veiem definides i creiem que se'n està utilitzant com a banc de proves d'una política ramadera sense cap idea clara. Tot plegat pot tenir com a conseqüència la pèrdua de credibilitat envers la ramaderia catalana.

Les darreres actuacions que s'han produït vers la Pesta Equina Africana són per a classificar-les «benebolentment», només cara als mitjans de comunicació. No sabem quin sentit pot tenir el voler tancar les fronteres a l'entrada de cavalls de la resta de l'Estat Espanyol quan encara no se sap el nombre de cavalls que hi ha a Catalunya. Quan per alguna circumstància algun cavall ha mort a Catalunya, els veterinaris de la Generalitat han hagut d'anar corrent a realitzar una necropsia, fos l'hora que fos, amb un equip de necropsies, totalment inapropiat. Així i tot, si ha hagut de treure alguna mostra, aquesta l'ha haguda de guardar a la seva nevera particular ja que no es va pensar a fer un laboratori que recollís mostres fora de l'horari normal.

Si a tot això hi afegim que van ser forçats a prendre les vacances d'estiu, obligatòriament, durant els mesos de juliol i agost, ens trobem que, per manca de previsió, el nombre de veterinaris durant l'aparició d'aquest brot de Pesta Equina Africana que afortunadament no afectà el nostre territori, va ser del 50%, fent constar que dins dels SS.CC. i SS.TT. de Barcelona no va quedar cap Cap que podés responsabilitzar-se de les actuacions a prendre. A més, en les mesures preses no hi figurava cap de tan senzilla com la de tenir un «stock» de vacunes.

Resumint: l'aparició o no d'una epizootica no es fruit de les mesures preses, sinó la casualitat que el mosquit *Culicoides* ssp no tinguí presència en aquest territori, essent una mesura oportuna, que fins ara no s'ha pres, el control de la mobilitat dels èquins dins de Catalunya. Recordem que, avui, la circulació es lliure per tot el territori català i que no sembla que s'hagi de presentar una malaltia epizootica per impedir la mobilitat. Solament el tenir la sospita fonamentada que això es pot produir ha de ser motiu per a restringir o controlar aquest moviment.

De fet, anem observant amb preocupació que una sèrie de mesures tècniques que han estat preses per personal no qualificat, el qual no té per què entendre-hi, ja que aquesta no és la seva titulació. A més, un seguit de mesures són encomanades a perso-

nal no qualificat ni expert que, a part de la seva bona voluntat, poc més pot fer-ne, tal i com s'indica en els comunicats de la Direcció General del Medi Natural.

I si a tot això afegim el menyspreu envers totes les nostres propostes i iniciatives, entendrem que les relacions d'aquest col·lectiu amb aquest Departament són prou difícils. Quant a la dependència del Departament de Sanitat i Seguretat Social, el problema no es troba tant en les relacions personals, que són bones, sinó en la consigna donada, no sabem per qui, que fa que aquest departament no afronti els problemes que plantejem, ja que fins ara només tenim acords de bones intencions.

Avui per avui, la premsa de tot l'Estat es fa ressò de la problemàtica del control sanitari dels aliments, fet denunciat per nosaltres en totes les reunions que hem anat mantenint. Sembla que fins que no es talli la informació pública no s'ha de fer res i, si passa quelcom abans, estem segurs que les responsabilitats vindran diluïdes i no perjudicaran ningú, encara que nosaltres pensem que seria una postura intel·ligent mirant que aquest fets que moltes vegades tenen tristes conseqüències no es donessin.

La problemàtica d'aquests professionals es bastant complexa, però no insolucionable; a més, cal tenir la voluntat política de comptar amb un país amb uns nivells sanitaris propis d'Europa.

Els nivells de mitjans tècnics i retributius d'aquests professionals és realment insostenible, ja que, per donar-vos un exemple, en un escorxador industrial dins de Catalunya el nivell de sacrifici és 5 vegades superior per tècnic veterinari al d'un de la CEE, comptant que a qualsevol país aquest professional té ajudants que fan més fàcil la seva funció i que el nivell retributiu fixat en aquests països és de 50.000 ECUS/Veterinari/any (referits a salaris de 1987), i si això no fos poc, en d'altres comunitats autònomes de l'Estat Espanyol les retribucions per la mateixa tasca que es fa aquí té una diferència retributiva de tres nivells i un complement de 495.000 pts.

Entenem les explicacions que se'n dona, però quan pensem que la funció d'un tècnic superior qualificar treballant amb un horari atípic està per sota del que cobra un peó de cadena de sacrifici sense cap qualificació professional, entenem que quelcom està fallant dins el context de la Sanitat Catalana.

Jaume Balagué
President del Sindicat de
Veterinaris de Catalunya

Colegios Veterinarios

Señor director: Como lector de ABC; he seguido con interés todo lo publicado en sus páginas relacionado con la sentencia del Tribunal Supremo de 2 de enero pasado, referida al Consejo General de Colegios Veterinarios y su presidente, Antonio Borregón.

Es sobradamente sabido por la ley de Colegios Profesionales de 1974 modificada por ley de diciembre de 1978, y en ello se funda la sentencia del Tribunal Supremo, que para ser presidente de un Consejo General de Colegios hay que ostentar el cargo de Presidente de un Colegio Provincial, en el momento de la elección y estar en el ejercicio activo de la profesión respectiva. Clausula esta última que también figura en el artículo 73 de los legalmente vigentes estatutos de la Organización Colegial Veterinaria Española.

Don Antonio Borregón no era presidente de un Colegio Provincial en 1983, cuando fue elegido presidente del Consejo, el lo es en la actualidad. La plaza de director del Centro Nacional de Alimentación de Majadahonda que desempeñaba en el momento de la elección, le fue otorgada por su pertenencia al Cuerpo Nacional de Médicos. La profesión de veterinario no podía ejercerla, al menos legalmente, porque dicha plaza es y era de dedicación plena y exclusiva.

Todo lo que el señor Borregón alega para contradecir esto no deja de ser una desfiguración gratuita de la verdad o lamentable interpretación de la ley. Borregón alega también en su último recurso al Supremo una serie de argumentos gaseosos, aunque sutiles, para prolongar su acomodo en la poltrona que ocupa, a la que parece haberle tomado excesivo cariño. No se explica de otra forma que, sea cual sea el dictamen del Alto Tribunal, amenace con seguir en el disfrute del cargo y presentarse a unas futuras elecciones ayudado por unos Estatutos Colegiales fraguados por su fecunda y maquiavélica imaginación, pero tan ilegales como pueda serlo una moneda falsa.

Aduce, entre otros argumentos, «daños irreparables» por el cumplimiento de la sentencia. La verdad es que los «daños irreparables» se infligen a la profesión con gestiones irregulares al margen por completo de la ley tal está sucediendo con los Estatutos Colegiales por los que se está rigiendo la Organización Colegial Veterinaria que, rechazados por el Gobierno, por antidemocráticos e irregularidad en su elaboración, fueron puestos en vigor por el señor Borregón hace

ya tres años, para tener un Consejo General cómodo elegido legalmente con arreglo a los Estatutos aprobados por la Administración.

*José Fernández Ramón
ex-vicepresidente del Consejo General
de Colegios Veterinarios
de España. León.*

ABC

21 de agosto de 1989

Rectificación

Señor director: En ABC del lunes día 21, y bajo el título «Colegios veterinarios», se publica en la sección «Cartas al director» una carta de José Fernández Ramón (ex vicepresidente del Consejo General de Colegios Veterinarios de España), el cual una vez más arremete contra mi persona por el cargo que obstenio de presidente del Consejo General Veterinario.

Es curioso que el resentimiento de Fernández Ramón, muchos años agarrado a la poltrona de cargos en la Organización Colegial (por emplear su expresión), le haga olvidar hechos fundamentales de los que fue partícipe y que fueron precisamente el origen de lo que ahora critica.

1.º Olvida que la «normativa electoral» del año 1983 para acceder a presidente del Congreso General de Colegios Veterinarios de España, la «proclamación de candidatos» (entre los que me encontraba) y «la posesión de mi cargo de presidente» (después de ganar las elecciones contra otros dos candidatos) las hizo precisamente Fernández Ramón, como consejero del Consejo General de Veterinarios, en unión del resto de la Junta directiva del Consejo anterior.

Lo que está demostrado es que (aunque fui elegido) yo no era el candidato de su devoción, adoptando desde entonces una postura antidemocrática en relación con mi persona o al menos lo parece.

2.º Fernández Ramón confunde la actividad profesional veterinaria con ser funcionario, creo que es debido a una deformación profesional, ignorando el aspecto liberal de la Veterinaria.

Por otra parte, no es cierto que en el año 83 (cuando fui elegido) tuviera concedida como funcionario dedicación plena y exclusiva (no la teníamos ninguno de los directores de los centros de Majadahonda del Instituto de Sanidad).

3.º La adaptación y por tanto modifica-

ción de los estatutos de la Organización Colegial Veterinaria fue hecha por imperativo del Ministerio de Agricultura, mediante órdenes ministeriales publicadas en el «BOE», puesto que los anteriores estatutos, por su antigüedad, eran inconstitucionales y antidemocráticos (todo lo contrario que expresa Fernández Ramón), «quedando diferida la tramitación de su publicación hasta que haya una nueva ley de Colegios Profesionales» (según comunicación escrita de dicho Ministerio), estando aprobados y vigentes a todos los efectos.

4.º La ley es para todos y contempla el derecho a la defensa de personas e instituciones hasta agotar todas las vías jurídicas: por tanto, el recurso de revisión puesto por el Consejo General al Tribunal Supremo por haber sentencias contradictorias en la interpretación de la figura de «elector» limita los deseos de ejecución de sentencia de Fernández Ramón.

5.º Por último, siento tener que agradecer a Fernández Ramón el que yo sea presidente del Consejo General de Colegios Veterinarios de España, posibilitándome el haber servido en cuerpo y alma a mi profesión en el período más conflictivo de toda su historia; pero al mismo tiempo quiero recordar que en el caso de prosperar la sentencia del Tribunal Supremo (que afectaría no sólo a la Veterinaria, sino a todas las profesiones liberales), tendría que pedirle a Fernández Ramón, al resto de directivos del Consejo General anterior y a alguna persona más, daños y perjuicios por haber hecho en su día una normativa electoral que ha hipotecado seis años de mi vida.

*Antonio Borregón Martínez
Presidente del Consejo General
de Colegios Veterinarios de España. Madrid.*

ABC

27 de agosto de 1989

Animales

La epidemia de la peste equina no ha llegado sola. Como todas las desgracias, viene acompañada de vacas castellano-leonesas enfermísimas y ya devoradas por el apetito nacional y de las noticias sobre el cierre de mataderos en el norte por no reunir los requisitos exigidos por la CE. Por lo visto, los requisitos, para serlo, han de venir de la CE, no de los consumidores españoles, que hasta la entrada en la CE podíamos ser abastecidos como les saliera de la entriepierna a

los responsables de los mataderos, entre ellos a algunos señores veterinarios. Y he aquí una figura profesional muy interesante a la que convendría examinar de cerca ante tanto caballo apestado, vaca enferma o matadero tercermundista que se les escapa. O algunos salen muy mal formados de las escuelas de veterinaria o de tanto estudiar padecen toda clase de enfermedades oculares.

Un diputado del PSOE, cuando estaba en la oposición, pronunció una frase genial, de las mejores frases que jamás se hayan pronunciado en el Parlamento español: «No hay en España suficientes campos de trigo para hacer el pan necesario para tanto chorizo como anda suelto». La responsabilidad ante tanto animal enfermo hay que repartirla entre las personas, no entre los animales: entre los políticos dedicados a la salud pública, empresarios, ganaderos, veterinarios y comerciantes que al traficar con carne animal en malas condiciones están traficando en realidad con carne humana. Toda esta gente se convierte en un peligro ecológico y público, en el país de Europa peor preparado para defenderse de los peligros que le entran por la boca, por las narices, por las orejas, y no sigo enumerando otros accesos, pero que conste que todos, absolutamente todos, están en peligro.

Esto no funciona. Una cosa es que no se pueda telefonar sin sufrir un ataque de nervios y otra que no te puedas comer una moleja sin jugarte la vida.

El País
Septiembre 1989

Vaques malaltes i qualitat de vida

El comitè de veterinaris de la CE ha d'estudiar aquesta matèria setmana l'abast de brot de peripneumònia bovina detectat —i ocultat— a Castella-Lleó i ara estès a Cantàbria. A partir de l'informe dels veterinaris, les autoritats corresponents pendran les mesures que considerin oportunes. A ningú s'escapa que la prohibició a Espanya d'exportar carn de boví a la resta de països de la comunitat és una de les possibilitats que hi ha sobre la taula. I que les conseqüències d'una mesura d'aquest abast serien nefastes pel sector, que havia vist com s'incrementaven les exportacions d'una manera importantíssima.

Acceptant fins i tot que la malaltia no tingui cap conseqüència per les persones que consumeixen carn de boví, la manera com s'ha produït aquest episodi és summament

inquietant. Perquè si a la resta d'Europa es planteja la possibilitat de tancar les fronteres, per alguna cosa deu ser. La contradicció és molt més gran encara perquè resulta que Espanya és un país de la mateixa comunitat. No cal avançar-nos als esdeveniments ni fer sonar alarmismes injustificats. Però es el govern, que fins ara manté un silenci total, el responsable de mantenir la població puntualment i exactament informada sobre la gravetat o llevetat del cas. Si amb alguna cosa no es juga, diem aquí, és amb el menjar. I hi ha hagut durant massa temps massa descontrol perquè ara, quan el govern es fixa l'objectiu d'eleva la qualitat de vida dels ciutadans, es produeixin casos com aquest que només provoquen desconfiança i perplexitat.

Diari de Barcelona
3 de setembre de 1989

Expulsen cinc veterinaris per negligència

BARCELONA.- Durant el 1988 el Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona va obrir vint expedients, quinze dels quals han estat resolts, a professionals col·legiats, i en el darrers dos anys s'han donat cinc casos d'expulsió per falta greu amb reincidència, segons dades proporcionades pel mateix col·legi professional. Els dos motius bàsics dels expedients són la mala pràctica professional i el cobrament incorrecte de serveis veterinaris.

El nombre de queixes i denúncies contra els veterinaris per presumptes negligències en el tractament d'animals domèstics augmenta cada dia segons les dades recollides per les principals organitzacions protectionistes. Gairebé sempre, la causa del litigi és la mort de l'animal que es la relaciona amb una actuació incorrecta o negligent del professional. La sanció que pot aplicar el Col·legi Oficial de Veterinaris en casos de col·legiats expedientats va des de l'avís a l'expulsió, incloent-hi penalitzacions econòmiques.

Una major conscienciació

L'augment de les denúncies de ciutadans respon, segons, els experts, a la major conscienciació per part dels usuaris sobre els serveis. Molts, però, es troben desorientats i indefensos a l'hora de fer valdre els seus drets. La falta de costum en denúncies d'aquest tipus, la poca informació sobre com actuar o a on dirigir-se, i el convenciment, per part del propietari de l'animal, que no pot llui-

tar contra el cooperativisme veterinari, fan que, les denúncies no passin de queixes verbals a associacions protectores o a emissors de ràdio.

L'Associació per l'Assistència i Control dels Animals (Ascan), que col·labora amb l'Ajuntament de Barcelona en la recollida d'animals abandonats, aconsellava, fins fa poc, que les denúncies ens cursessin per via judicial. Aquest sistema, però, acostumava a fer enrerar el denunciador i, en el cas que arribés fins a les últimes conseqüències, gairebé mai sortia beneficiat per la sentència. «Tot hi tenint raó, hem perdut molts casos als jutjats de guàrdia», assegura Isabel Ferragut, presidenta d'Ascan.

Des que al març de l'any passat es va aprovar la llei de protecció dels animals, Ascan considera que la Generalitat és qui ha d'intervenir quan es produeixen suposades negligències i, per això, dirigeix les denúncies que rep al Centre de Protecció dels Animals de la Generalitat.

Encara que aquest centre accepta tota la documentació, no té competència sobre el tema. «El Col·legi de Veterinaris és l'única via que es pot seguir per denunciar qualsevol irregularitat en la pràctica professional d'aquest col·lectiu», explica Maria Rosa Salvador, del departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del qual depèn el centre. Afegeix que «només podríem intervenir, segons la llei, si s'hagués produït un maltractament de l'animal».

La presidenta d'Ascan insisteix, però, que les denúncies es trametin a la Generalitat. «Fa molts anys que tinc relació amb els veterinaris i considero que, a part d'alguns excel·lents professionals que fan honradament la feina i que s'estimen els animals, a la majoria l'únic que els importa és el negoci i no senten cap respecte per les bèsties ni per les persones», diu Ferragut.

La comissió de deontologia

Francesc Monné, president del Col·legi de Veterinaris, explica que aquest organisme professional disposa d'una comissió de deontologia, formada per onze membres, «per vetllar per la bona gestió dels nostres col·legiats i per elevar el prestigi de la professió» i afirma que «s'atenen i contesten totes les denúncies que arriben, en un termini d'uns dos mesos». Segons Ascan, però, s'han presentat denúncies formals des de fa més d'un any i l'usuari, malgrat repetides reclamacions, encara no ha rebut cap resposta.

Diari de Barcelona
Juny 1989

BEQUES, AJUTS I PREMIS

■ La Fundació Caixa de Barcelona ha convocat ajuts per a la recerca en l'àmbit de l'ecologia i el medi ambient (rural i urbà). Termini: 28 de febrer de 1990. Informació: Biblioteca Universitària de recerca, Casa de les Punxes, Avinguda Diagonal, 420. Barcelona 08037. Tel. (93) 257 28 44.

■ El Departament d'Ensenyament i la CIRIT convoca borses de viatges per a la participació en conferències, congressos, reunions i simposis científics, humanístics i tecnològics especialitzats que es realitzin durant l'any 1989, en països estrangers, per a professors i investigadors de les universitats catalanes, centres universitaris que hi estiguin adscrits i centres públics de recerca ubicats a Catalunya. Requisits: que hi hagin estat convidats pels organitzadors a la presentació d'una ponència o conferència, o bé, que els hagi estat acceptada la presentació d'una comunicació. Termini: 15 de novembre de 1989. (DOGC núm. 1151, 5-889).

■ El Ministeri d'Educació i Ciència convoca, en resolució del 6 de juny, la presentació de projectes emmarcats dins dels plans nacionals de Salut, Investigació sobre sistemes i recursos forestals, i de conservació del patrimoni natural i processos de degradació ambiental, ajuts per a finançar aquells presentats en coordinació entre empreses i centres d'investigació. El termini de presentació de projectes finalitza el 31 de desembre de 1989. Si voleu informar-vos-en més detalladament, passeu-vos per la biblioteca col·legial.

TRASPASSOS

■ Es traspasa clínica de petits animals en ple funcionament a Granollers (inscrita al reglament de clíniques de petits animals). Interessats truqueu al telèfon 865 01 29 de 17 a 18 hores.

ACTIVITATS INTERNACIONALS

■ Del 16 al 20 d'octubre a Palma de Mallorca curs organitzat pel ANIMAL HOSPITAL OF LUND DE SUÈCIA. «Enfermedades torácicas en el perro, radiología médica y cirugía».

■ Vè. Conférence Internationale sur les relations entre les hommes et les animaux. Monaco del 15 al 18 de novembre. Per a més informació: ANFIRAC-23, rue du Cherche-Midi 75006. París. França. Tel. (33-1) 45 44 03 48.

■ Conférence Nationales des Vétérinaires

Spécialisés en Petits Animaux. De l'1 al 3 de desembre. Palais des Congrès. París. Per a més informació: CNVSPA 82, avenue de Villiers F-75017. París. Tel (33-1) 42 67 72 96.

■ American Animal Hospital Association 57th Annual Meeting & 3rd. Annual Management Conference World Small Animal Veterinary Association. 15 Congrés Mundial. San Francisco, Califòrnia. Març 23-30, 1990.

■ 1a. Conferenza Internazionale. «Produzione di alimenti per animali». Piacenza, Facoltà di agraria. 25-27 d'octubre de 1989.

LEGISLACIÓ

1. Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca: Ordre d'18 de agost de 1989, per la qual s'estableixen els llocs de pas autoritzats per a l'entrada d'èquids a Catalunya per carreteres (DOGC 21.8.89).

2. Departament de Sanitat i Seguretat Social: Ordre d'11 d'agost de 1989, de convocatòria d'un curs de diplomats en sanitat organitzats per l'Institut d'Estudis de la Salut. (DOGC 4.9.89).

3. Ministeri de Sanitat i Consum. Alimentació Animal. Correcció de les errades de l'Ordre de 12 de maig de 1989, segons la qual resten aprovats els mètodes oficials de presa de mostres d'aliments animals (pinsos) (BOE 8.8.1989).

a) Reglamentacions técnico-sanitàries. Ordre del 25 d'agost de 1989, segons la qual s'aprova la llista positiva d'additius autoritzats en l'elaboració de grànuls i còps de patates (BOE 6.9.89).

b) Ordre de 25 d'agost de 1989, segons la qual s'aprova la llista d'additius autoritzats en l'elaboració de plats preparats precuinats i plats preparats cuinats.

4. Ministeri d'Indústria i Energia: Beques. Resolució del 28 de juliol de 1989 del Registre de Propietat Industrial, segons la qual es convoquen beques per a la formació d'especialistes en l'àrea de patents. (BOE 26.8.89).

5. Administració Local: Resolució de l'1 d'agost de 1989 de la Diputació Provincial de Toledo, referent a la convocatòria i bases per a la provisió d'una plaça de Veterinari de Laboratori, vacant en la plantilla de funcionaris d'aquesta, inclosa en l'oferta pública de treball per 1989 (B.O.E. 2.8.1989).

CURSOS, CONGRESSOS...

a) 3er. Congrés de la «Sociedad Española de Salud Pública y Administración Sanitaria». SESPAS. Bilbao 26-28 d'octubre. Secretaria técnica, apartat 5203. 48009 Bilbao.

b) Jornades sobre tecnologia dels aliments. Tarragona 8, 9 i 10 de novembre.

c) Expoavia: II Jornades Tècniques sobre Animals de Companyia. Novembre del 13 al 19.

d) «Enginyeria del Medi Ambient, Ecologia i Gestió Ambiental». Els dilluns, dimecres i divendres de les 18 a les 21 hores. D'octubre de 1989 a maig de 1990. CIRIT.

e) Curs CAPS 1989. Avaluació en l'educació sanitària. Del 9 a l'11 de novembre. Informació al c. París, 150, 1er. 1a. Barcelona. Tel: (93) 322 65 54.

f) Curs CAPS 1989. Fonament Metodològic de les Ciències de la Salut de l'11 al 15 de desembre. Informació: c. París, 150, 1é. 1a. Barcelona. Tel: (93) 322 65 54.

g) Universitat de Cadis i Universitat de Puerto Rico organitzen, de cara al curs 1989-91, un Grado Master en Salud Ambiental que se celebrarà a la Universitat Gaditana a partir del 16 d'aquest mes d'octubre. Informació i matrícula a: Secretaria de la Facultat de Ciències, Universitat de Cadis, Tel. (956) 83 32 00-83 30 11.

h) ITSASLUR'89. Fòrum Internacional sobre reproducció animal. Novembre del 8 al 10. Informació apartat 460. 48080 Bilbao.

i) XXVII Simposi de la secció espanyola de la WPSA (associació mundial d'avicultura científica). Novembre del 15 al 17 de 1989 coincidint amb la celebració d'EXPOAVIGA a Barcelona. El simposi admetrà la recepció de comunicacions, per la qual cosa haureu de sol·licitar les normes a: Reial Escola d'Avicultura, 08350 Arenys de Mar. Tel. 792 11 37.

j) També organitzat per la Reial Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar, tindrà lloc un Curs teòric i pràctic de Cunicultura del 16 al 20 d'octubre, seguit d'un curs de 3 dies, del 23 al 25, sobre reproducció i inseminació artificial. Per tal d'informar-vos-en, truqueu als telèfons abans esmentats.

k) I Congrés Internacional de Química de la ANQUE; «Residuos sólidos y líquidos su mejor destino» a Puerto de la Cruz (Tenerife) els dies 3, 4 i 5 de 1990. Informació per a un primer contacte amb el congrés: Asociación Nacional de Químicos de España (ANQUE), Lagasca 85. Tel. (91) 431 07 03.

l) 15 Jornades de Productes Fitosanitaris a l'Institut Químic de Sarrià amb el suport de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat, el M.A.P.A., i la «Asociación Española de Fabricantes de Agroquímica para la protección de las plantas» els dies 24, 25 i 26 d'octubre. En cas que desitgeu presentar cap comunicació, truqueu a la secretaria de l'Institut i pregunteu per la Sra. Montserrat Lázaro.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Una chuleta extra.

Solo con Rintal

Sólo un animal exento de vermes es un animal sano. Y solo un animal sano proporciona éxitos.

Desparasite USTED a sus animales. Librelos de vermes: Con Rintal, el antihelmíntico de alta eficacia de Bayer. Seguro y rápido con todos los vermes gástricos, intestinales y pulmonares. Y contra todas las larvas y huevos.

Rintal de Bayer. Solo un animal sano rinde más. Y alguna chuleta extra.

Bayer

BIBLIOTECA
FACULTAT
DE VETERINÀRIA

Rintal

El antihelmíntico de alta eficacia

Con sus cuidados profesionales y la nutrición completa de **Purina**, vivirán fuertes y sanos,... felices.

Millones de animales de compañía disfrutan de una vida más larga y saludable, gracias, cada vez más, a rigurosos y atentos cuidados profesionales y a una completa y equilibrada nutrición.

Purina, líder mundial en la alimentación animal, lo sabe. Por eso desde 1926 ha desarrollado en su centro de investigación de Gray Summit, (Missouri), el mayor del mundo en su especialidad, una extensa gama de productos destinados a proporcionar una equilibrada nutrición a perros y gatos.

Productos que contienen hasta 43 nutrientes esenciales que ayudan a los animales domésticos a estar en plena forma durante más años, siendo además, muy digestivos y apetecibles para el animal.

Puppy Chow, Dog Chow, Hi-Pro y Cat Chow, forman una gama de alimentación completa y equilibrada, resultado de una laboriosa investigación y cuya calidad ha sido demostrada en todo el mundo.

Por eso, para asegurar una vida más larga y saludable a perros y gatos, recomiende una nutrición completa y equilibrada.

Recomiende Purina, con toda garantía.

**La investigación
es la diferencia.**

**Una completa y equilibrada nutrición
para una vida más larga y saludable.**